

Yeniden • • MiLLî

MUCADELE

25.MAYIS.1971

YIL.2 SAYI.69

fetih
ordularının
mirası

DEVLETİMİZ
YIKILMAYACAK

Olağ Yayinevinin Yeni Kitabı

Milletdüşmanlarının İhanet Plânları «Belgeler» Çıkıyor

Buhranımız Dinecektir

1683 te uğradığımız askeri mağlubiyet bir türlü tamir edilmemiş ve yenilgiler birbirini kovalamıştır. 1839 yılında Tanzimat Fermanı diye yahudi, Rum ve ermeniyeye si-

yasi eşitlik tanıyan milletin ölüm fermanı, yıkılışımızı iyice kesinleştirmiştir. Abraham Temo, Ishak Sukuti, ve Abdullah Cevdet adlı üç hainin kurduğu İttihat ve Terakki

Fırkası milleti ve devleti Gabriel Noradunkyan gibi ermeni komitacılarına, dönme Cavit gibi yahudi dönmelerine, Türk Bayrağına haç takılmasını isteyecek kadar alçaklaşan Mithat Paşa gibi hainlerin eline teslim etti. İşte bu kimî hain kimî gafil olan İttihat Terakki fırkası beynelmilel yahudiliğin emrini yerine getirdi. Üç kıta yedi deniz hakimi insanlığa in sanca ve İslâmca yaşamayı öğreten haşmetli imparatorluğu muzu yıktılar.

Bundan sonra sanki ölen bir ceset üzerine üstüştürülen yirtıcı mahluklar gibi haçlı sürüleri, sefil yunan palikaryaları Anadolu'yu istila etti. Geçtiği yerleri ekilî ise çöle mameur ise harabeye dönderdi.

Ama şerefli bir millet bu na dayanamazdı. Çünkü millet minarelerden ezan sesleri yerine çan sesi dinleyemezdi. Mihraplar ve minberlerde haç görülmesine mücadele edemedi. İrzânı ve namusunu paymal ettirip, mukaddes kitabımızı ayaklar altında süründüremezdi.

İşte Afyon'da Hacı Şükrü hoca ilk olarak milli mücadeleyi başlattı. Derhal Çelikalay çetesini kurarak Bizans artığı kahpe yunana mukavemet etti Camide tesbih çeken eller, Cep hede millet için, din için, devlet için tetik çekti.

Aydın'da, Aydın Müftüsü

Süleyman Sırrı Kumbasar, cüb besini ve sarığını çıkardı. «Allah, Allah» ediyerek yunan sürülerini kovaladı. Yörük Ali efeler, Demirci Mehmet efeler Egeyi Yunan'a mezar yaptılar. Antep'te Şahin beyler, Maraş'ta Sütçü İmamlar Fransız ve İngilizlere öldürücü sillesini vurdular ve Milli Mücadeleyi devam ettirdiler.

Dün milletin kanıyla koruduğu değerler, bugün millet düşmanlarının hakaretlerine hedef olmaktadır. Milletin dini, devleti, namusu, ve vatani haince komplolarla yokoluşa sürüklenmektedir. Millet, vatani korumak için can verir, kan dökerken safa sürenler bugün millete ölüm kuyusu kazmakla meşguldürler. Dün Kafkasya da binlerce mehmede ateş kurturan moskofun kiralık ajanları bugün milletin ordusuna, milli müesseselerine haince saldırmaktadırlar.

Fakat, artık milletin sabrı

kalmamıştır. Yeniden Milli mücadele, milletimizin hayat ideallerini her şeye rağmen korumaya kararlıdır. Milletimizin günden güne daha da sağlamlaşan teşkilatlanması millet evlatlarına ümid vermektedir. Milletin teşkilatlanmasından, düşmanlar korkmaktadır. Korksunlar ve sunu iyi bilsinler ki, milleti yok etmeye yönelmiş her hareket mutlak yokoluşunu hazırlamaktadır.

Milletimiz yaşayacak, düşmanları kahrolacaktır.

Yaşasın Milli Mücadele
Yaşasın millet,
Kahrolsun millet düşmanları.

Hüseyin Yılmaz
KAYSERİ

EY MİLLET EVLADI

Koskoca bir Cihanda, tek başına bir millet,
Zulümle işkenceye, göğüs germiş bir müddet.

İngilizler, Yunanlar, Anadolu'ya gelmiş,
Bütün ellik gâvuru onlar ile birleşmiş.

Şehit kanı sulamış, bütün Anadolu'yu,
Gâvur kallesçe kesmiş, bir çok öksüz yavruyu.

Sonra kahraman acdet, biraraya gelmişler
Yurdu kurtarmak için, hep elele vermişler.

Bacılarla anneler, orduya karışmışlar,
Dedelerle nineler hep mermi taşımışlar.

Yediden yetmiş dek, orak tırpan cephede,
Eşsiz zafer kazanmış, ecdat Kocatepede.

Gördüğünüz bu vatan her karış toprağıyla,
Defalarca yoğrulmuş, ataların kanıyla.

Rus köpeği doğuda, mağlup olup çekilmiş,
Yunan iti İzmirde, hep denize dökülmüş.

Kılıç ASLANLARDAN ve Alparslan GAZİLERDEN,
Miras Anadolu'yu almışlar kahpelerden.

Şehit kanı üstüne Türk Devleti kurulmuş,
Milletin ölmezliği, Cihana duyurulmuş.

Harpten virane kalan, koskoca şehirleri,
Hep yeniden yapmışlar, yıkık, harap evleri.

Bugün o zaferlerin, sevinciyle yaşarız,
O günleri andıkça hem ağlar, hem coşarız

Çünkü atalarımız, koca dünyayı yenmiş
Fakat bu uğurda da binlerce şehit vermiş

Senin hür olman için, göz kırpmadan can vermiş
İdealin uğruna, oğlumda ölsün demiş,

Onların mirasına sahip MİLLET EVLADI,
Uyan gör uçurumu, küstürme sen evdadi.

Hep elele vererek, vatani bekleyelim,
Şehit olan MEHMEDİN, ruhun incitmeyelim.

İstikbal MİLLETİME, zafer şan vadediyor
MİLLETİN uyanışı düşmanı kahrediyor.

Mustafa KANDIRMAZ
(Öğretmen)

MİLLİ MÜCADELE

Sonsuz ufuklardan akıp gelen ırmaklar
Sonbaharda solan sarı yapraklar
Kalelerde mahzun mahzun bayraklar
Kurtuluşu senden bekler Milli Mücadele

Kucağında yavrusuyla anneler,
Evladını şehid vermiş nineler,
Beli kambur ak sakallı dedeler,
Kurtuluşu senden bekler Milli Mücadele

AYŞE KOÇAK
27 Ağustos İlkokulu
5/B AFYON

ŞEHİD

Beyrak ki dalgalandı kale burunda
Bir gülümseme geçti dudaklarından
Tek bombası kalmıştı sağ avucunda
Moskofa son darbesini vurmada.

Toprağa dayandı savurdu son güllesini
Gözünde ne bir korku ne de bir iz olmadan
Gözü açık gidecekti eğer ölseydi;
Moskofa son darbesini vurmada.

Önce o ufka baktı derin derin
Son bir ışık parladı gözlerinden,
Belli ki Şamil'in narasını getirdi rüzgâr
Ta Türk yurdu kuzey illerinden

Bir şehid düşüyordu kara toprağa
Kam ile Türk yurdunu çizerekten
Son bir selâm gönderiyordu Şamil'e
Moskoftan öcünü aldım diyerekten.

Fahrettin PİYADE
(KARAKALPAK)

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

YIL:2 SAYI: 69

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira
FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Fetih, Millet İdeolojisi Ve Kitleler

İstanbul'un fethi'nin 518. yıldönümünü milletce kutlamaya hazırlanıyoruz. Tarihin bu müstesna hadisesini hatırlamak, ona lâyık bir toplumun hakkı sayılırsa, bu kutlama hareketine ne derece lâyık olduğumuzu kendimize sormalıyız. Dünyanın şu hareketli ve her türlü istilaya açık bir bölgesinde teşekkül edebilen ve bununla kalmayarak asırlar boyu ucsuz bucaksız ülkeleri kontrol edebilen, cihangir bir imparatorluktan bize miras kalanın, mukayese kabul etmez küçüklüğü düşünülürse, bu hakkımız tereddütle karşılanabilir. Gerçekten imparatorlukları iradesine râm eden, milletleri tam bir adâletle idare eden ve ülkeleri tarihin ender huzur ve sükûnuna kavuşturan büyük bir imparatorluk, bizim için bugün, sadece tarihin sahifelerine gömülü gibidir.

Ancak, toplumların hayatında parlak yükseliş safhaları olabildiği gibi, uzun veya kısa süreli kriz devreleri de bulunur. Toplumların hayatı monoton bir yükseliş veya gerileyiş tarihinden ibaret değildir. Yükselişin en katı olduğu tarih safhaları dahi, müstakbel krizlerin tohumlarını bünyesinde taşır. Bu hükmün aksi de doğrudur. Yani krizlerin ve buhranların en çok derinleştiği tarih safhalarında da, yani zaferlerin nüveleri bil kuvve mevcuttur.

Bu sebepten, toplumlar bilhassa maddî ve manevî krizin korkunç bir genişlik arz ettiği devirlerde, yükseliş devirlerini hatırlamaya bilhassa muhtaçtır. Maddî ve manevî krizlerin buhranların kışkacı altında; ümitlerini yitirmek, kendi öz kıymetlerini inkâr etmek ve binaenaleyh kaybolmakla karşı karşıya gelen toplumların, kurtulmak ve eski büyüklük ve saadet devirlerini yeniden yaşamak idealinin sönmeyen bir inanç ve ideal ateşi olarak devamı için, mukaddes hatıraları anmak, en hayati bir vazife olur. Zira toplumları toplum yapan, ne istihsal vasıtaları, ne onlara sahip oluş şekli değildir. Kitle, sürü veya yığını cemiyet haline getiren, toplumun ideali ve bu idealin kristalize olduğu müesseselerdir. Bir toplumun yapısını teşkil eden insanların, toplumun idealine ve müesseselerine olan sınırsız bağlılığı gevşediği ölçüde, toplumun yapısı bozulur ve millî toplum halk veya yavaş bir tempo ile parçalanarak, kitle haline dönüşür.

Tarihin objektif bir tetkik, bize iki toplum şeklinin var olduğunu gösterir. Bunlardan birisi millet, diğeri ise cemaattir.

Toplum içinde, millî idealin ve müesseselerin tam bir ahenk içinde yoğurduğu farklılıklar, toplum millî ideallerini kaybettiği ölçüde kontrolsüz bir gelişme devresine girerler. Tıpkı vücudun kontrolü haricinde büyüyen hücreler gibi (kanseri), menfaatleri ve var oluşları, ancak, millî yapının içinde mevcut, sosyal varlıkları arasında bir iç didişme ve savaş kaçınılmaz olur. Tıpkı canlı varlığın bünyesinde görülen kontrolsüz gelişme (kanseri) gibi, toplumlar da millî ideallerin kayboluşu nisbetinde; sürü, yığın veya kitle haline gelirler.

Millî varlığın, millî toplum halinden kitle haline dönüşünü karakterize eden tek husus, millî idealin kültürel, ekonomik ve sosyal yapıda hakimiyetini kaybetmesi, siyasi ve askeri mekanizmadaki muşır ve müdir rolünü kaybetmesinden ibarettir. Yoksa; meselâ istihsal vasıtalarının; insan enerjisi, hayvan enerjisi, mekanik enerji, elektrik enerjisi veya atom enerjisi olması, toplumun bâriz karakteri değildir. Toplumun karakterize eden husus, kültürün dayandığı temel ve siyasi, sosyal, askerî düzenin tabii olduğu idealden ibarettir. Toplumun iki tabii şekilden biri olan milletin ideali ise; millet varlığının bütün tarihi boyunca oluşan, tarihin soğuk ve tarafsız intikamın da, topluma huzur ve saadet getirmiş olan idealdir. Bu idealler; bitkinin fotosentezi, hayvanın içgüdüğü, gibi değişmez

ve kesin bir mahiyet kazanmıştır. Şu veya bu zümrenin hayalleri, filan veya falan mütefekkirin nazariyeleri millî ideallerin yerine başka bir ideal koymağa muktedir değildir. Millî ideallere ve millî yapıya uymayan reform tasarılarının ve ihtilâl programlarının; milletlere huzur yerine buhran getirmesi keyfiyetini, bu tesbit izah eder.

Toplum hayatından kaybolan millî ideallerin değerden düşmesindeki hızla orantılı olarak toplum kitleleşme süresine girer. Daha önce kısmen ifade edildiği gibi, toplum istikrarsız, sosyal ve karmaşık bir yapı arz etmeğe başlar. Sosyal psikolojinin kurucusu Gustav Le Bon'un ifade ettiği gibi, kitle hali intibatsız, seyyal tehlikeli ve her an patlamaya hazır bir sosyal haldir. Bu tehlikeli süreçte, hiç bir şey muayyen değildir. Ve bu sosyal varlık, tarihinde belirmiş bütün karakterlerden tam manasıyla farklı hususiyetler gösterir. G. Le Bonno bu düşüncüyü Fransız ihtilâlini izahta kullanır. Fransız milletin ruhî ve maddî bütün kıymetlerine aykırı olduğu, ihtilâl süresini bu şekilde açıklar. Gene aynı müellif, yirminci asır ile, artık kitleler asrının başladığını söylemektedir. Bu teşhisinde bu müellif yalnız değildir. Bir çok müdekkik sosyologla beraber, İspanyol sosyologu Ortege'de aynı durumu haber veriyor.

20. asrın şiddetlendirdiği şehirleşme hadisesi kitlelerin doğuşunu izah eden maddî bir sebep olarak kabul edilebilir. Ancak bu sebebe, ilmi zihniyeti geniş ölçüde tesiri altına alan nihilist, pozitivist ve materyalist doktrinlerin millî ve dinî ne kadar inanç varsa ayaklar altına aldığı ve çağımız insanını korkunç bir yolsuzluk içine attığı gerçeğide ilave edilmelidir. Kısa belirtilen bu amiller, çağımızda millî yapıyı tehdit eden kitleleşme hadisesini süratlendir-mektedir.

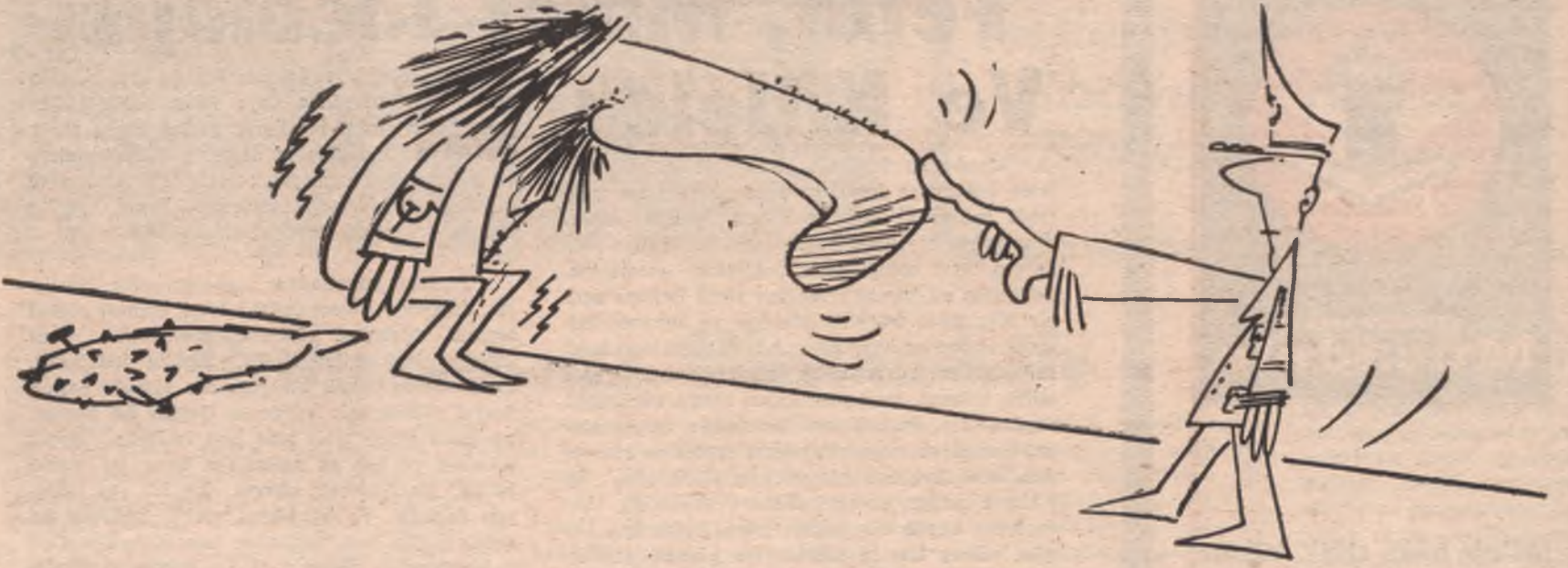
Kitleleşme hadisesinin korkunç seyyaliyeti ve tehlikesini her halde 1917 Rus ihtilâlimü-kemmelen açıklar. 19 asırda modalaşan nihilist cereyan Rus aydınlarının zihninde, çarlığın bütün manevî ve ahlâkî temellerini yıkarken, hareketsiz ve enerjisiz Rus mujiklerini sanayileşen şehirler süratle kitleleştiriyordu. Rus çarını babamız diye selâmlayan ve çar resimleri önünde huşu içinde yerlere kapanan Rus mujiklerinin kitleleşmesi, korkunç bir patlamayı için için hazırlıyordu. Tıpkı kapalı bir oda içinde durmadan biriken benzin buharını patlamaya bir kıvılcımın yettiği gibi, Rus mujiklerinde mukaddes(!) çarlarını ayaklar altına alacak bir ihtilâlin kuyruğuna takılmaya, Bolşevik partisinin tahrikleri kafi geldi.

Her an patlamaya hazır, dayanıksız ve den-gersiz bir sosyal varlık şekli olan kitle, millî ideallerin ve müesseselerin değerlerinin düştüğü keskin bir kaosu karanlıklarına, yuvarlanmıştır. Bu kaosta devamlı bir didişme hüküm sürer. Aile, sülale, boy veya sınıfların politik ve ekonomik istahlarını temsil eden idealler, millî ideali koğmakta birleşir ve fakat kendi aralarında da sınırsız bir kavgada alabildiğine yobazlaşırlar.

İki asırdan beri, millî ve dinî ideallerimizi koğmak hususunda birleşen, ve çağımızda büyük-lerbir askerî ve ekonomik potansiyel biriktirmiş olan milletlerin tahrik ettiği yabancı idealler, bütün vasıtaları kullanarak çarpışmaktadırlar. Millî ve dinî ideallerin aydınlar indinde itibarını kaybediği ile birlikte milletimizde kitleleşmeye zorlanırsa, neticenin ne olacağını kestirmek mümkün değildir.

Ancak, Türkiyemiz de buhranını yaşadığımız krize benzer krizlerin, Türk tarihinde pek çok defa görülmüş olması ve buhranlardan kurtula-rak, şerefli vazifesini ifaya devam edebilmesi, zamanımızda gayri millî bütün ideallere kesin bir reaksiyon gösterebilmesi ve bütün horlamala-ra rağmen gerçek milliyetçi ve mü'min aydınla-rın ve millî ideallerin gönüllerde mukaddes bir ateş gibi yanışı Türkiyemizin varlık garantisidir. bilinmelidir.

Yeniden Millî Mücadele

Millî Kuvvetlere Tecavüzler Durmadı Fakat Örfî İdarenin Sabr Bunları Eritiyor

Sıkıyönetimin ilânıyla birlikte, Türkiye'yi bir komünist esaretine sürüklemek isteyen tedhişçiler bucak bucak aranmaya başlandı. Açıkça soygun ve sabotaj işlerini yürüten militanlar, bunların hareketlerini meşrulaştırmaya çalışan yazarlar Sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandılar. Sözleri ve yazıları ile devrimci militanları teşvik ve tahrik eden bazı Profesörler, Doçent ve Asistanlar göz altına alındılar. Mecmuamızın daha evvelki sayılarında vesikalarıyla birlikte isimlerini saydıklarımızdan, Doç. Dr. Çetin Özek, Asistan Bülent Tanör, Prof. T. Zafer Tunaya, Prof. İsmet Sungurbey, Prof. Mümtaz Soysal, Prof. Muammer Aksoy, Prof. Bülent Nuri Esen, Prof. Uğur Alacakaptan, Prof. Cahit Talas, Prof. Bahri Savcı, Doçent Mukbil Özyörük ve daha bir çok öğretim görevli İstanbul ve Ankara Sıkıyönetim Komutanlıklarınca göz altına alındılar. Sıkıyönetimin Üniversitelerde giriştiği bu isabetli tesbit işini Orta ve İlköğretim devrelerinde de gördük.

Yurdun birçok yerlerinde Dev Genç'le ortak kararlar alan, bildiriler dağıtan TÖS şubeleri kapatıldı. Dev-Genç çatısı altında teşkilatlanmak durumunda olan TÖS'lü öğretmenler göz altına alındı. Toplam sayısı 200'e yaklaşan TÖS'lü öğretmenlerin yayılma durumu şöyledir:

Erzincan'da 7, Mersin'de 50, Niğde'de 8 (TÖS başkanı Hayri Coşkun tutuklandı) Edirne'de 2, Söke'de 1, Nevşehir'de 5, Erzurum'da 2, Sinop'ta 4, Hatay'da 50, Konya'da 20, İskenderun'da 17, Isparta'da 3, Kilis'te 2, Çorlu'da 8, öğretmenin göz altına alındıkları ilgili Vali ve Emniyet müdürlüklerince açıklanmıştır. Bunların dışında açıklanmayan daha başka TÖS'çülerin de bulunduğu tahmin edilebilir.

Buaundukları yerlerde körpe

TÖS'çü öğretmenler, üniversite deki öğretim üyelerine, çekiçle döğölmeye hazır, kızdırılmış bir demir halinde çocuklarımızı teslim etmektedirler.

Bu bakımdan öğrenci terbiyesinde ve eğitiminde «Sosyalist teori ve eylemi» metod olarak kabullenen öğretmen ve öğretim görevlilerinin zararsız haddimağlara sosyalizmi zerkeden, le getirilmesi, suçları tescil edilenlerin cezalandırılması bütün milletin tasvibine mazhar olmaktadır.

SIKIYÖNETİM MAHKEMELERİ

Yurdun çeşitli yerlerinde göz altına almalar devam ederken, İstanbul Sıkıyönetim mahkemelerinde de duruşmalar devam etmiş ve bazılarının sonuca bağlanmıştır. 1 numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde davası görülen Ömer Ayna 62 yıla mahkum olmuş, ancak Türk Ceza Kanununa göre en çok 36 yıl hapis yatabileceği açıklanmıştır. Ömer Ayna duruşmasında komünist hücre çalışmalarını anlatmış ve önce davayı alan sonra tekrar istifa eden (ne sebeple bilmiyoruz) bir avukatın kendisini müdefaasına rağmen açıkça ne yapmak istediğini itiraf etmiştir. Sıkıyönetim mahkemesinin safahatını anlatacak değiliz. Ancak bu mahkeme, komünistlerin niyet ve faaliyetlerini kendilerine itiraf ve tescil ettirdiği için Türk adliye tarihinde itibarlı bir yer kazanmıştır.

Sıkıyönetimin 2 numaralı mahkemesinde ise «Bu sömürü düzeni böyle giderse gençler elbette banka soyacaklar...» diye sütunlarında soygunlara alenen gerekçe bulan İlhan Selçuk'un davası na bakılmış ve tehliye isteği reddedilmiştir. İlhan Selçuk, davasına sebep olan yazılarından önce de birçok noktalarda vatanın bütünlüğüne ve asayişin teminine ters düşen yazılar kaleme almıştı.

«Demek ki, Anayasa asayiş değil, sermayeyi korumak için değiştiriliyor...»

Vatandaş adam kaçırma ve banka soygunu olaylarını gazetelerde masal gibi okumaktadır...» (İ. Selçuk, Cumhuriyet 25.4.1971).

Yukarıdaki ifadeleriyle İ. Selçuk acaba hangi cepheden yana dur? Adam kaçırma ve banka soygunlarını plânlayıp bunları «askerî harekât» olarak vasıflandıran Komünist Halk Kurtuluş Cephesi'nin yanında mı, yoksa bu çapulcu ordusunun neferlerini idam talebiyle yargılayan Türk Silâhlı Kuvvetlerinin safında mı?... Biz ikincisinden olduğunı tahmin ve temenni ederiz. Ama heyhat! Duruşmada diyor ki: «Size itimat edip etmediğimi soruyorsunuz. Ben sizi tanımam» Bu cümlelerin ardından gelen söz leri herhalde okuyucularımız kestirmişlerdir. «Sizi tanımam ki - itimadım olsun.»

Üniformalı Türk subaylarını tanıymıyor, fakat soyguncu komünistleri tanıyıp masum gösterebiliyor. Ameller niyetlere göredir. O halde, yapacağımız şey İlhan Selçuk'un eskiden beri yazdığı yazıları gözden geçirip gerçek niyetini anlamaktır.

İSRAİL BASKONSOLOSU KAÇIRILIYOR

Sıkıyönetim mahkemelerinin suçluları yargılamaya başlaması ile komünist taarruzları yeni bir safhaya girdi. Namı bir banka soyguncusu olan Stalin'in Türkiye'deki özentileri, devrim savaşını veren militanların serbest bırakılması için İsrail'in Türkiye Başkonsolosunu rehin olarak kaçırdılar. Bu, komünist stratejisini iyi bilenler için beklenen bir olaydı. Ancak, Başkonsolosu kaçırma hadisesi, devlet ve millet hayatını sona erdirmeye yönelen komünist hareketinin tamamen anlaşılmasına imkân vermiştir.

Komünizm, daima kuvvet kul

lanarak iktidara gelme ve kuvvet kullanarak iktidarda kalma taktiği demektir. Komünistleşmiş hiç bir ülke bu tesbitimizden ayrı bir metodla komünistleşmiş değildir.

Bunun içindir ki, son iki sene dir safha safha yürüttükleri komünist hareketin artık, silâhlı bir devreye geldiğini ilân eden komünistler, Türk Devleti ile de boy ölçüşebilecek bir güce geldikleri vehmine kapılmışlardır. Türk devletini zor bir durumda bırakarak isteklerinin tahakkuk edeceği hayaliyle bir yabancı diplomatı kaçırmışlardır. Arkasından Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi adıyla bültenler dağıtmışlar, âlenen Türk milletine ve Türk Devletine cephe aldıklarını yazmışlardır. Bu komünist teşekkülün fakültelerimizde dağıttığı (1 Nolu) bültendeki ifadelerle ilgililerin dikkatini çekeriz.

İfadeler bir ihtilâl beyannamesinden başka, bir iç savaş çağrısından başka bir şey değildir. Ve bu savaşta da başkonsolos pazarlık konusu yapılmak istenmiştir.

NEDEN İSRAİL BASKONSOLOSU KAÇIRILDI?

Bir hareket halkın desteğinden ne kadar mahrum kalırsa, başarı şansı da o nisbette zayıftır. Yine bir hareket, dünya efkârı umumiyesinin tasvibini kazandığı nisbette başarılı olabilecektir. Bu bakımdan Komünistler Türkiye'de öyle bir harekette girişsinler ki bu onlara hem içeride, hem dışarıda taraftar temin etsin. Türkiye'de böyle

bir harekette en müsait hedef ise İsrail olabilir. Bir kere, İsrail İslâm dünyasının müşterek düşmanıdır. Halkımızın haklı olarak yahudilere karşı duydukları bir nefret vardır. Her haklı me-seleyi istismar eden komünistler, halkımızın yahudiye karşı olan bu nefretini kendi hareketleri için bir imkân olarak kullanmak istemişlerdir. Bir Kana da, ya da bir Fransa diplomatına nispetle bir yahudi diplomatının kaçırılışı halkımızda daha yumuşak bir intiba bırakacaktır. Eğer komünist hareket iyice açılmamıza...

Diğer taraftan bu hadise, dün ya efkârı umumiyesinde komünist ülkelerden hemen tasvip görecektir. Bilhassa Suriye, Irak gibi komünist çemberine dahil olan Arap ülkelerinden destek alabilecektir. Üstelik Türkiye'deki komünistlerin El-Fetih ve Suriye gibi yakın ülkelerde eğitim görmeleri, tedhişçilerin oralarca destekleneceğini göstermektedir.

Nitekim yabancı basında da bu yönde haberler çıkmış ve Daily Telegraph, Türkiye'deki komünistlerin komşularımızdan yonetildiklerini yazmıştır.

Ancak gerçekleri karalamaya çalışan bazı kimseler sütunların da yanıltıcı malumatlar vermek tedirler. Bunlardan birisi diyor ki: «Daily Telegraph'ın Türkiye'deki tedhişçilerin komşularımızdan yönetildiğini ve bunun Erim tarafından ima edildiği söylemesi de ayrı bir hatadır.» (Mehmet Barlas, Cumhuriyet, 20.5.1971)

Bu ifadelerin muhatabı biz olamayacağız. Sadece, «ima» diye bahsettiği Erim'in sözlerinin 21/5/1971 günü tamamen açıklık kazandığını hatırlatalım. Finlandiya televizyoncularına yaptığı konuşmada Başbakan Erim şöyle diyordu:

«Bu hareketler, yurt dışındaki örgütler tarafından beslenen profesyoneller tarafından yürütülmektedir. Siyasi kürceülüğün tohumu yine dışarıdan atılmaktadır. Bunların kimler olduğu tahmin edilebilir.» (21.5.1971, TRT saat 19)

NETİCE :

Komünizm, bilhassa son on se neder yürüttüğü sistemli propagandasını silahlı bir taarruz haline dönüştürmüştür. Devletin bünyesi, otoritesi ve haysiyeti doğrudan doğruya hedef alınmıştır. Çin'den ve Rusya'dan tez gâhlanan bu hareketler devletin gücü denemek bakımından de gişik tektirler uygulanacaktır. Eğer devlet otoritesinde bir zaaf noktası yakalayacak olursa, oradan darbesini indirecek ve Türkiye sınırları dahilinde bir cephe açacaktır. Bu da şimdilik isminden bahsedilen Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi olacaktır. Bu cephe ise Vietnam'da, Filistin'de ve Latin Amerika ülkelerinde olduğu gibi Rusya ve Çin tarafından açıkça desteklenecektir.

Ancak, Türk devletin ne ür dün, ne de Latin Amerika devletlerine benzemediğini hatırlatalım. Sadi Koçaş'ın Türkiye Radyolarında okuduğu hükümet bildirisi bunu göstermiştir

Fetih Ordularının Mirası

Devletimiz Yıkılmayacak

Bizim devlet anlayışımıza göre, bir devlet ya vardır, ya yoktur. Biz, Türkiye'de devletin var olduğuna inanıyoruz ve Türkiye'de devletin var olduğunu her şeye rağmen herkese ve bütün dünyaya ispat edeceğiz. Tarih boyunca Türk devletleri değil üçbuçuk macerapereste, dünyada kendisinden kat kat kuvvetli olan devletlere bile (buyurun bu konularda pazarlık edelim) demek zilletine düşmemiştir.

Geçtiğimiz hafta içinde İsrail Baş konsolosu'nun kaçırılması ve bu mü-nasebetle Başbakan Yardımcısı Sadi Koçaş'ın Senatoda yaptığı konuşma ehemmiyetine binaen üzerinde durulması gereken bir konudur.

Sadi Koçaş, Senatoda yaptığı konuşmada şöyle diyor: «Bizim devlet anlayışımıza göre, bir devlet ya vardır, ya yoktur. Biz Türkiye'de devletin var olduğuna inanıyoruz ve Türkiye'de devletin var olduğunu herşeye rağmen herkese ve bütün dünyaya isbat edeceğiz. Tarih boyunca Türk devletleri değil üçbuçuk macerapereste, dünyada kendisinden kat kat kuvvetli olan devletlere bile (buyurun bu konularda pazarlık edelim) demek zilletine düşmemiştir. Binlerce senelik tarihi boyunca bu zillele düşmeyen Türkiye Cumhuriyetini hükümetimiz bu duruma düşürmeyecektir.»

Sadi Koçaş'ın bir politikacı olarak şahsiyeti bir tarafa, yukarıdaki ifadeler, milletin kafasında tahayyül ettiği devlet mefhumunun son devir politikacılarının ağızından ilk defa duyulmasıdır

Gerçekten mantık şunu kabul eder ki, birşey ya vardır, ya da yoktur. Birşeyin aynı zamanda hem var hem de yok olması düşünülemez

Yine her meselede doğru olmasa bile bir düşünce daha vardır ki, o da «birşeyin varlığını ispat edecek delil kadar, yokluğunu da ispat edecek deliller vardır.» Şimdi devlet varlığını ispat etmenin gayreti için dedir

Son birkaç sene içinde, bilhassa 1968 Haziranından bu yana Türkiye'de öyle hadiseler cereyan etmiştir ki, bu hadiseler karşısında fert ister istemez devletin yok olduğu fikrine saplanmıştır. Bu devrede devlet mahkeme olarak vardır, parlamento olarak vardır, Anayasa ve onun kuruluşları olarak vardır, vergi olarak vardır, ve fakat bu varlık kendisinin değil dağ başında, büyük şehirlerin kaldelerinde bile kendisini hissetti rememiştir

İçinde onbinlerce kişinin toplandığı içinde onbinlerce kişinin toplandığı üniversiteler kızıl ihtilâl karargâh haline gelmiştir. Kanun kaçakları üniversitelerin hukukî statüsünden ve onları himaye eden bazı öğretim üyelerinin yardımlarından istifade buraları Havana Üniversitesine çevirmişlerdir

Bütün milletin gözü önünde adam kaçırmalar, işkenceler ve soygunlar devam etmiş, kanunsuz işgaller, boykotlar ve grevler olağan hale gelmiştir. Başkent sokaklarında dinamit gürültüleri eksoz patlamalarına karışmış can emniyeti mal güven

liği diğer bütün hürriyetler gibi tehlikeye girmiştir.

Devletin mevcudiyetinin en bariz ifadesi olan kanun hakimiyeti memleketimizde realitede görünmez, ancak politikacıların kürsülerde geveledikleri bir nesne olmuştur. Hükümet hadiseler karşısında zaaf göstermiştir. Hattâ devrin İçişleri Bakanı Menteseoğlu, Deniz Gezmiş'i karşısına alıp bir süre görüşmüş, TRT bu muhavereyi televizyon ekranında teşhir etmiştir. Ama bütün bunlar yapılırken, herkes işgal ettiği makamın haysiyetiyle bağdaşır örnek bir davranış ortaya koyamamıştır.

Neticede bir seri anarşik olaylar ve tecavüzler ta mahalle aralarına, köylere kadar inen ve özlü ifadesini 12 Mart muhtırasında bulan bir fevranı ve endişeyi açığa vurmuştur

Türkiye'nin birçok yerinde artan tecavüzlere ve tahriklere karşı milletin kitle halinde hareketlerini sadece «kıskırtılmış, tahrik edilmiş halk» tarzında izaha imkân yoktur. Milletin düşüncesinde «ya devlet balsa, ya kuzgun leşe» dir

Zikredilen misallere daha yüzlercesini, binlercesini ilâve etmek mümkündür. Ancak bunları sayıp dökmekte mânâ yoktur. Asıl olan birşey varsa, düne geleceğe kadar Türkiye'de devlet tarihi ve sosyal bir realite olarak var olmuştur. Fakat hukukî cebir ve maddî iktidar olarak kesinlikle var olduğu söylenemez

DEVLET NEDİR?

Devlet: millî olsun, gayrî millî olsun nihai tahlilde iktidar demektir. Bir fikrin bir inancın veya bir menfaatin koruyucusu olmak üzere kudret yoksa devlet de yoktur. Hangi tip devlet şekli kabul edilirse edilsin, devlete kaynak olarak hangi nazariye mesned olarak alınır, alınsın, hepsinde müşterek olan iktidar unsurdur

Devlet; insan ve cemiye bünyesi için zarurî kıldığ tabii, sosyal ve tahli bir realitedir. Hayal değildir. İnsanlığın belli bir merhaleden sonra vazgeçeceği bir yük de değildir. Yani devlet ne aşılabilecek bir safha ne de bir ütopyadır. İnsanların toplum halinde vasımları mecburiyeti devletin veya devletin fonksiyonlarının ifa eden devlete benzer müesseselerin varlığını zarurî kılmaktadır

Bizim üzerinde durmak istediğimiz, devletin tarihi ve sosyal bir realite olduğu değildir. Bu yönüyle inkâr edilse de devlet vardır. Âma'nın renkleri inkârı. Kâinata renk yok demek değildir

Münakaşa mevzuu olan husus, devletin bir hukukî cebir ve maddî

iktidar olarak var olup olmadığıdır. Yani devlet muayyen emirler ve yasaklar koyabiliyor mu? Koyduklarını tatbik edecek gücü kendinde bulabiliyor mu? Hülâsa, devlet kendi gücünü dağ başında, büyük şehirlerin ara sokaklarında hissettirebiliyor mu? Bunlara hiç tereddüt etmeden müsbet cevap verebiliyorsak, devlet bu yönüyle de var demektir. Sadece Bakanlık binalarının yükselmesi, her vilayette vergi dairelerinin ve buna mümasil birtakım dairelerin mevcudiyeti varlığı ispata kâfi gelmez

Cemiyet hayatının her kademesinde de devletin hikmet-i vücuduna esas olan icraatı, otoriteyi görmek gerekir. Maket devlet tipi bu milletin alışageldiği birşey değildir. Ama geçmiş iktidar devrinde devletin bir eşkiyayı yakalamak için (şaki Hamido) 250 bin lira ödediği, bu yolda pazarlık yaptığı yolundaki iddiaların gazetelere kadar aksetmesi ve suyu bulması, devletin iktidar olarak birçok şeyleri kavbettiğini göstermektedir

Yine üniversite işgal ve boykotlarında cebine silâhı koyup, talebevi zorla sokağa dökenlerin rektör ve dekanlarca muhatap kabul edilip talebe meselelerinde pazarlık yapılması bir zamanlar Türkiye'de neyin ve kimin hükümünün geçerli olduğunu bize açıklar zannediyoruz

Ama inanıyor ve ümid ediyoruz ki, bu devirler geride kalmıştır. Türkiye'de şimdiden kendini hissettirmeye başladığı gibi, devlet maddî güç olarak da var olacak, devlet itibarı yeniden iade edilecektir. Zira devlet; Türkiye'de güçlü olmanın bütün imkânlarına sahiptir. Türk Milleti kuvvetli ve şahsiyetli devlet şuruna varmış bir millet değildir. Kudretli ve muzaffer devlet fikrinin örfüne, dualarına, temennilerine, atasözlerine kadar sirayet etmiş bir fikri sabittir. Kendi menfaatine gördüğü her icraatı sonuna kadar destekler, yardımcı olur. İncancına haysiyetine uygun düşmeyen hiçbir meselede pazarlığa oturmaz

Böylesine haysiyetli bir millete haysiyetli devler yaraşır

Sadi Koçaş'ın Senato konuşmasını bu ümidle ve temenniyle değerlendiren, temelinde milyonlarca şehidin kanı ve fedakârlığı bulunan devletimizin yıkılmayacağı inancını bilvesile tekrarlıyoruz

Allah bu devlete zeval vermesin!

Filipinlerde Neler Oluyor

Filipinlerdeki müslüman teşkilatları Filipin hükümetinin zulmüne karşı seri hareketlere girişmişlerdir. Kendi örf ve adetleri gereğince siyah gömlek giymekte olan Filipinli müslüman Mücahitler bu senenin başından beri aktif hareketlerde bulunmuş ve başkan Marcos (koyu bir katolik) 26 Şubat da güvenlik kuvvetlerine müslüman mücahitleri ezmeleri için emir vermişti.

Müslümanların protestoları direk olarak katoliklere karşıdır. Katolikler kuzeyden kalkıp güney Filipin adalarına gelmiştir. Hristiyanlar Min danao gibi güney adaların da müslümanlara ait arazileri işgal etmiş ve onları sürüp çıkarmışlardır.

Filipinlerin başkenti Manila'daki merkezi hükümet -katolik hükümet- Kuzeyden gelen bu göçmenleri müslümanlara ait arazileri işgal etmeleri için teşvik etmektedir.

Filipinler Cumhuriyetinin istiklâli ni kazandığı 1946 da, Japonya'nın esaretinden kurtulduğu sıralarda hristiyan hükümetle Moros denilen Müslümanlar, arasında münasebetler hiç bir zaman iyileşmedi ve gün be gün kötüye gitti. Müslüman halk, Cumhuriyetin tamamlayıcı bir sosyal ve siyasi hayatının Cüzü olmaktadır. Filipinlerin en güney ucundaki adası Mindanao'nun Cotabate bölgesinde 1948-1960 arası yani 12 senelik bir zaman zarfında nüfus 3 misli artmıştır. Manilladaki merkezi katolik hükümeti Müslümanlarla meskun adaları bilhassa Mindanao'nun Cotabato bölgesine hiç bir sebep yok iken hristiyanları yerleştirdi. Müslümanların arazilerini onlara verdi ve böylece de çatışmalar başladı.

Erivanda Atom Reaktörü

Yurdumuzdaki vatan bölücü hareketleri dışarıdan yöneten devletler bizi içerdeki ajanlarıyla meşgul ederlerken, kendileri tam bir harp hazırlığı içindedirler. Bazı kimseler ce muhtemel bir tehlike olarak dahi kabul edilmeyen Komünist Rusya sınırlarımıza yakın yerlerde, savunmamızı tehdit eden hazırlıklar yapmaktadır.

«Christian Science» gazetesinin Moskova muhabiri Charlotte Saikovskinin verdiği bir habere göre Ruslar, önümüzdeki günler içinde Ermenistan'ın Erivan şehrinde bir nükleer güç istasyonu kuracaktır. Bu istasyon, 880 megavatt gücünde olacaktır. (The Christian Science Monitor, 22.4.1971)

Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgal etmezden önce Çekoslovak yakınlarında manevra gösterilerinde bulunması nasıl bir taarruzu gizleyen taktik ise Doğu sınırlarımıza yakın yerlerde nükleer tesisler kurması da bir taarruzun hazırlığıdır.

Hariciyemizin ve Millî Savunma Bakanlığımızın, içerdeki tedhiş hareketlerinden sıyrılıp dışarıdaki düşman faaliyetlerini takip edebilmele ri temennimizdir.

— Enver Sedat'ın tahtına göz koyduğu için tasfiye edilen Ali Sabri.

Elan merkezi Newyork olmak üzere, 1789 Fransız ihtilâlini hazırlamış 1917 Bolşevik ihtilâliyle Çarlık Rusya'sının başını yemiş enternasyonal -yani Beynelmîlî Yahudiliğin Arap dünyasını üç cephede birden hezime uğratışının üzerinden tam dört yıl geçti. Geride bıraktığımız bu dört yılın gazete kolleksiyonlarından ufak bir muhasebesi yapılır sa; son yılların en aktüel mevzuları arasında «Orta-Doğu» buhranının yer aldığı görülecektir.

Assuan Barajına yardım havarisi olarak Kahire'ye demir atan Sovyet politikası, kısa zamanda diğer müslüman Arap ülkelerine de el atmış ve kendisine uydu liderleri Arap halkının başına maharetle geçirmesini bilmiştir. 1967 Savaşlarında 2 milyonluk İsrail karşısında geniş ateş cephesine rağmen, kesin başarısızlığa uğrayan Arapların mağlubiyetleri hakkında çok şey söylenmiştir. Yazılmıştır. Ancak şurası bir gerçek tir ki; bir harbin başarıya ulaşma şansı, ehliyetli liderlere bağlıdır. Ne acıdır ki, ehliyetsizlikler yakın bir harple vüzuha kavuşmuş cahil liderler arasındaki çatışmalar Arap-İsrail harbinin yerini almış görünüyor. Milletine mağlubiyet, esaret ve tahkirden başka bir şey sunamamış olan Arap dünyasının liderleri arasında -bahusus Mısır'da son günlerde büyük çatırdamalar ve temizlik hareketleri olmuştur. Yazımızla çatırdamaların derinliklerine inmeye çalışacak ve Mısır'daki son durumu gözden geçireceğiz.

ENVER SEDAT'IN İNİŞ - ÇIKIŞLARI

14 Mayıs akşamı Kahire radyosunu dinleyenler, İçişleri Bakanı Şerafi Cuma, Savunma Bakanı General Muhammed Fevzi, Cumhurbaşkanlığı işleri ile görevli Sami Şeref, Elektrik İşleri Bakanı Hilmi Es Said, Bayındırlık Bakanı Said Zayid, Haberalma Bakanı Muhammed Faik'in istifalarını öğreniyorlardı. Tam 6 bakan istifa etmişti.

Ertesi akşam Mısır televizyonu ve radyolarında, Devlet Başkanı Enver Sedat'ın daha enteresan bir konuşması yayınlanıyordu. Sedat Mısır'da bir darbe teşebbüsünün bastırıldığını, istifa eden 6 bakanın göz hapsinde bulunduğunu ve Arap Sosyalist Yürütme Birliği Partisinin bazı üyeleri ile iki yüksek rütbeli polislin hapsedildiğini açıklıyordu.

Mısır'daki ani tasfiyeler birbirini

Taht Kavgaları Asıl Düşmanı Unutturmamalı

kovalarken, ajanslar Mısır'ın Rus askerlerini sınır dışı ettiğini ve Kahire'nin Akdeniz'deki Sovyet filosuna, Mısır kıyılarından uzakta durmasını ihtar ettiğini bildiriyordu. Üstelik A.B.D. Dışişleri Bakanının birkaç gün önce Ortadoğu'yu ziyareti düşünülmünce durum daha da çetrefil bir hal alıyordu.

YABANCI AJANSLAR OLAYI NASIL DEĞERLENDİRDİ?

The Daily Star «Kahire'de kolektif liderliğin öldüğünü» bildirirken, The Christian Science Monitor ise; «Ali Sabri'nin ocak ayının sonlarına doğru Enver Sedat'ın gizli Moskova seyahatine iştirak etmeyişine» dikkatleri çekti.

Time mecmuası ise, Enver Sedat'ın başa geçişiyle birlikte siliş şahsiyeti ile temayüz ettiğini, dolayısıyla son demeçleri ve hareketlerinin beklenmedik olaylar olduğunu yazmakta.

İngiliz asıllı bir hanımı olan Mısır Devlet Başkanının son konuşmaları gerçekten hep tehditle doludur. Meselâ son darbe teşebbüsünü yapanları «kıyma haline» getirmekle tehdit etmiş bulunmaktadır.

TASFIYELERDEN RUS BÜYÜK- ELÇİSİNİN HABERİ VARDI

Şüphesiz hadiseleri, Mısır'ın bugünkü ortamını hazırlayan mazisi ile mukayeseye tabi tutmadan doğru bir neticeye gidilemez.

Her ne kadar Sovyet askeri gücünün Mısır'da yavaş yavaş tasfiye edildiği haberleri geliyorsa da; kaynağın sadece Irak haber ajansları olması hadiseyi gölgelendirmektedir. Üstelik bazı yabancı ajanslar, tasfiyeler yapılmadan önce Enver Sedat'ın Kahire'deki Rus Büyükelçisiyle görüşüğünü ve tasfiyeler hakkında bilgi verdiğini yazmaktadırlar. Görülüyor ki bu haberler tam tezat halindedir. Bütün bunlara Sedat'ın ocak ayının son günlerine doğru büyük bir gizlilik içinde geçen ve Ali Sabri'nin katılmadığı bir Moskova seyahati de eklenmektedir. Dolayısıyla Enver Sedat'ın son hareketini Sovyet aleyhtarlığına yorumlamak için vakit henüz pek erkendir.

ALİ SABRİ RUS TARAF TARI OLDUĞU İÇİN Mİ TASFIYE EDİLDİ?

8 Mayıs 1971 tarihli The Economist, Ali Sabri'nin Marksist olmadığını, ancak Mısır'da Nasır tipi bir Sosyalizm istediğini belirtiyor. Aynı yazıda Ali Sabri'nin iş başında olduğu sıralarda, Mısırlı komünistlerle pek rahat çalışma imkânı tanınmadığını, dolayısıyla Ali Sabri'nin tasfiyesine asıl sebebin Moskova hayranlığı değil de, Enver Sedat'ın hareketlerini direkt ediş gösteriyor. The Economist'li 17 Mayıs 1971 tarihli Time'de teyit eder mahiyette yorum yapmakta ve Sahibi'nin Enver Sedat'ı «Bu federasyona girme yetkisini (yani 3 lü Arap Federasyonu-na) kimden aldığı» yolunda soru yağmuruna tuttuğunu belirtmektedir. Sedat ise yaptığı konuşmada; «Ben, halkıma ve kendime karşı mesulüm» demişti.

Bu tahminleri bir evvelki sayımız da açıklamış ve tasfiye hareketlerin den önce liderlerin çatışacaklarını be

lirtmiştik.

BEN GURION, DİREKTİF VERİYOR

İsrail eski Başbakanı David Ben Gurion «Le Nouvel Observateur» gazetesine yaptığı mülâkatta, İsrail yöneticilerine direktif verirken, dünya yahudiliğine son durumu sunmaktadır. Gurion barışa karşılık Golan ve Kudüs hariç işgal edilmiş Arap topraklarının geri verilmesine taraftar olduğunu söylemiş ve alaylı bir şekilde «İsrail'in yeteri kadar çölü vardır» demiştir.

Gurion bu sözleri sarfederken;

a) Son zamanlarda saldırgan Musevi politikasının iğrençliğinin, tarafsız ülkeler indinde giderilmesini, düşünüyor,

b) Kudüs'le iktifa etmenin Muharefe Tevrat'tan taviz veridiği anlamına gelmediğini işaretliyordu.

Sedat, İsrail'le ikinci bir savaş göze alamamaktadır. İsrail de hem vakit kazanmak ve hem de kaybedilen prestijini tekrar elde edilmesi için Muharefe Tevrat'ın direktiflerine aykırı olmamak kaydı şartiyle bazı tavizlere yanaşmaktadır. Bu taktiğin kısmen de olsa başarıya ulaşacağı, ve İsrail'in kârlı çıkacağı muhakkak gibidir. Kızıl Çin'i Amerika ile ping-pong oynattıran sinsi politikanın yahudi politikasının yeni oyunları dikkatle takip edilmelidir. Zira ateş-kesler süresi içinde Arap dünyası hep kendi iç ihtilâfları ile uğraşmış, liderler arası uçurumlar gün geçtikçe daha da derinleşmiştir. Museviler kısa da olsa zahiri bir barışı, liderler arasını açmak yoluna kanallı ze edeceklerdir.

TAHT KAVGALARI ASIL DÜŞMANI UNUTTURUYOR

Nasır'ın ölümüyle kolektif başkanlık mevkiine gelen liderlerin bir birleriyle olan rabitaları tamamen kopmuş görünüyor. 1 Mayıs'a kadar yaptığı konuşmalarda Sovyetleri ve Sovyet yardımını öven Enver Sedat'ın, Rusya'ya karşı cephe aldığı yolundaki haberler çoğunluğu teşkil ediyor.

Şayet gerçekten Enver Sedat Rusya'ya karşı cephe almışsa, bu zaruri bir dönüştür. Nitekim Libya Başbakanı Albay Kaddafi de iş başına geldiği zaman «Sosyalizm» avazeleri ile ortalığı velveleye vermişti. Ancak geçen zaman Kaddafiye çok şeyler öğretmiş benziyor. Bir milleti idare etmenin hele bir Arap halkının lideri olmanın komünizmle ters düştüğünü anlamak zamanıdır.

Karışan Arap dünyasında taht kavgalarının pratik neticesi asıl düşmanın unutulması, tali meselelerin ana problemlerinin yerini almış olmasıdır. Böylelikle İsrail'in saldırıganlığı üzerindeki dikkatler dağıtılmakta ve Musevilerin kaybettiği prestijlerinin yenilenmesine bilerek veya bilmeyerek vasıta olunmaktadır.

Arap yöneticilerinin intibak etme devirleri geçmektedir. Millete rücu etmeyen her hareket ahim kalmağa mecburdur. Esasen tarihin siyasi ba kımında derinlemesine tetkiki de yu karıdaki ifadenin teyidine alt pek çok misali gözler önüne sermektedir. Evet! İntibak etmek zamanıdır.

Tedhişci ve Sabotör İmal Eden Ülkeler

TIME, MAY 10, 1971
ANARŞİ TİCARETİ:

Solcu Seylan Hükümetinin, Halk Kurtuluş Cephesi adıyla bilinen Mao'cularla karşı karşıya gelmesi dünya üzerinde anarşinin kaynaklarından birisini su üstüne çıkarmıştır.

Seylan'ın başkenti Colombo'da hadiselerin tertip ve tahrikçisi olarak Kuzey Kore Sefiri gösterilmektedir. Seylan Hükümeti, Konsolosluğun kapatılması kararını vermiş ve 18 Kuzey Koreli diplomatı sınır dışı etmiştir. Daha geçen haftaya kadar devam eden çarpışmalar sırasında yüzlerce Seylanlı ölmüştür. Bununla beraber, hükümet asilere karşı yavaş da olsa bir üstünlük kazanmaya başlamıştır. Kuzey Kore'nin, Seylan'daki isyana karışması, gerilla eğitiminin beynemilel bir faaliyet haline aldığı bir zamanda bu dereceyi dramatize etmiştir.

Bugün, yabancı «burs» yardımıyla ve ihtimal sahte pasaportla, herhangi bir memleketten ve ihtilalciliğe heves eden bir genç, silâh kullanmayı, makineli tüfekle ateş etmeyi, molotof kokteyli yapmasını ve adam kaçırmayı sanatını öğrenmek için dünyanın tâ bir ucuna kadar gidebilir. Sonra aylar sonrası belki de birçok sene sonra öğrendiklerini fiilen tatbik için memleketine döner. Dünyanın hemen hemen her bölgesi ya teröristlerin hedefi veya bir eğitim merkezidir. Meselâ Hollanda'nın sessiz tarlaları bile Güney Mollucas (Endonezya'ya ait adalardan) adalarının bağımsızlığını isteyen Endonezyalı ayrılık taraftarlarının talim sahalarıdır. Bask (Basque) ılı milliyetçiler gizlice Kuzey İspanya ve Güney Batı Fransa'da yetiştirilmektedir. Birçok ülke, terörizmle meşgul olmaktadır. Fakat geniş çapta ihtilâli komünist ihraç eden beş ülke şunlardır:

— Kuzey Kore Başkanı Kim İl Sung.

KUZEY KORE:

Kuzey Kore'nin hem Seylanlı ihtilâlcileri, hem de Meksikalı gerillaları yetiştirdiği bilinmektedir. (Time, April 19). Meksika hükümetine göre, 50 Meksikalı genç, Kuzey Kore pasaportu ile Sovyetler Birliği tarikiyle Pyongyang'a gitmişlerdir. Kuzey Koreliler, Meksika'lı bu komünist talebe gruplarına, Meksika'daki gerilla gruplarına verdiği paralardan başka olarak seyahat masrafları için 26.000

dolar vermiştir.

Kuzey Kore aynı zamanda Güney Kore'ye karşı terörcü hücumlarını arttırmıştır. 25 ülkeden 2.000 kadar gerillayı K. Koreliler eğitmeyi başarmışlardır. 700'e yakın yabancı isyancı on özel kampta eğitim görmekte oldukları bilinmektedir. Eğitimler altı ilâ onsekiz ay sürmektedir. Yabancı memleketlerden gelen bu ihtilâlcilere «taekwondo» (Judo ve Karate'nin mahallî şekli) öğretilmektedir. Gerillacılar geceleri enaz beş saat koşturulmaktadır. Gerçekten de eğitim kamplarında tek bir slogan vardır: «Koşmak, koşmak, koşmak...»

— Küba lideri Fidel Kastro.

KÜBA:

Geçen onbeş senelik süre zamanında Küba, 2.500 Latin Amerikan gerillasını eğitmiştir. Buna ilâveten Kübalılar, Cezayir'e ve Kongo'ya askeri danışmanlar göndermiştir. İki hafta evvel Kastro'nun «Dünya devrimci halkları» ile beraber olduğunu bildiren sözlerine rağmen, Küba'nın eğitim programı Che Guevera'dan sonraki zamanlarda, duraklamalar kaydetmiştir. Kübalılar, kendi vatanlarında ekonomik problemlerle meşgul olmaktadır. Birçok Latin Amerika ülkesindeki solcu hareketlerin parçalanmış olduğu gerçeği yüzünden hareketlerinde bir hayli zorluk çekmektedir.

— Cezayiri ihtilâlcilerin üssü haline getiren Bumedyen.

CEZAYİR:

Yirmiden fazla «Milli Kurtuluş Cephesi» ve çeşitli hareketler Cezayir'de ya temsilciler, ya da genel kargâhları mevcuttur. Cezayir son zamanlarda, «İhtilâlcilerin vatanı» lâ-

kabını kazanmıştır. EL — FETİH, VIETKONG, M.P.L.A. (Angola Mukavemet Hareketi) de dahil olmak üzere bu teşkilâtlardan başka Siyah Panterler de Cezayir'de faaliyetleri için iyi bir ortam bulmuşlardır.

Hattâ 15. Asırdan beri İspanya'ya ait olan Kanarya adalarının bağımsızlığı ve auto determinasyon için mücadele veren bir grubun dahi Cezayir'de temsilcisi bulunmaktadır. Cezayirli bir subay aynen şöyle demiştir: «Hristiyanlar Roma'ya, Müslümanlar Mekke'ye gider, devrimciler de Cezayir'e gelirler.»

Bununla beraber, Cezayirli, Arap fedailer ve Angolalılar gibi pek az bir gruba askeri eğitim malzemeleri tedarik etmektedir. Zira hepsinden çok Cezayir, gerilla eğitiminden ziyade bir politik agitation (tahrik) ve propaganda merkezidir.

— K. Çin Başkanı Mao. Komünist gerillacıların hayalindeki adamı.

ÇİN:

Çin daha ziyade Asya'nın birçok yerinden — Burma, Tayland, Kamboçya, Endonezya, Seylan, Japonya ve Filipinler — gelenlerle meşgul olmağa büyük bir önem vermektedir. Senede 100 — 150 kişiyi iyi bir şekilde yetiştirmeyi hedef alan Çin programı, oldukça zahmetli bir iştir. Batılı birçok kaynak, Rusların müphem bir gelecek içinde, bir harp hali için ideolojik ve teorik eğitim verirken, Çinlilerin de programlarının doğrudan doğruya aksiyona tevcih ettikleri noktasında aynı kanaattadırlar. Çinlilerin gerilla yetiştirme programları aşırı derecede serttir. Gerillacıların eğitimi en kaba ve zor şartlar altında yapılmaktadır. Meselâ gerillalar şehirleri ziyaret etmeleri zaruri olursa, ancak öğrenci ya da turist kıyafeti ile şehirlere girebilirler. Çin ve Sovyetler Birliği arasında azgın rekabetin bir ölçüsü, her iki ülkenin Çin — Sovyet sınırı boyunca yaşayan birçok kabileleri yetiştirmekte oldukları gerçeğidir.

Bütün bunlara ilâveten, Çinliler, Tanzanya'daki, Güney Afrika'dan, Rodezya'dan, Mozambik'den ve Angola'dan gelen siyah savaşçılara askeri malzeme v.s. tedarik etmektedir. Aynı zamanda Çinliler az miktarda Arap gerilla teşkilâtlarına silâh ve cephane yardımı etmektedir.

SOVYETLER BİRLİĞİ:

Batılı istihbarat teşkilâtları, Moskova'daki Patrice Lumumba Üniversitesi'ni Sovyet istihbarat teşkilâtları için acemi elemanların yetiştirildiği bir ilk merkez durumunda olduğunu söylemektedir. Üniversitede, 3.000 kadar yabancı öğrenci vardır ve büyük bir çoğunluğu da anti - komünist ülkelerden gelmişlerdir. Ayrıca Lumumba Üniversitesinde 1.000 Rus öğrencisi eğitim görmektedir.

Patrice Lumumba Üniversitesi rektör yardımcısı halen K.G.B. (Sovyet İstihbarat Teşkilâtı) de yüksek rütbeli bir generaldır. Bu adamın vazifesi ise, «İstenmeyen» elemanları kalburdan geçirmek ve müstakbel KGB ajanlarını kontrol etmektir. Şayet bir talebe çeşitli elemelerden sonra gerilla eğitimi için seçilmiş ise, özel bir kurs görür ve güzel Rus kızlarına dayanılmaz birisi olduğunu keşfeder. Daha sonra onu, Kuzey Kore'ye veya Bulgaristan'a veya Çekoslovakya'ya gönderirler. Sonunda o memleketine döndüğü zaman, bir KGB rezident'inin kısıcağı arasında kahr. (1)

Sovyetler daima arka plânda kalmayı tercih etmektedir. Fakat fedailer arasında çalışmakta, Küba, Cezayir, K. Kore'de faaliyetleri kontrol etmekte ve paralarını temin etmektedir. Son Meksika hadiseleri Sovyetlerin, K. Korelilerle nasıl bir işbirliği ettiklerini ortaya koymuştur.

Seylandaki iç savaş ve Rusların hâlâ, kısmen mutedil solcu hükümetlere resmen yardım etmekte, öte taraftan mahallî komünist teşkilâtlar vasıtasıyla da muhalefet hareketlerini tertipleyen iki yüzlü bir politika izlediğini açıkça ortaya koymuştur. Ruslar, Bandaranaïke hükümetine isyanı durdurmak için pilotlarıyla beraber altı MIG teslim etmek istediğini bildirirken, Seylanlı komünist asilere SEYLAN — SOVYET Dostluk Cemiyeti aracılığı ile silâh dağıtmıştır. Sovyetlerin himaye ettiği bir başka grup da haklarında birçok haber çıkan ve bundan iki ay evvel dört Amerikalıyı kaçıran Türk öğrencileridir. Bu öğrenciler, Suriyedeki Sovyet uzmanlarından eğitim görmüşlerdir. Türkiye'de zararlı faaliyetleri görülen Sovyet «Diplomat» ı Seylan'a gönderilmiştir.

(1) — Rezident: (Sovyet İstihbarat Teşkilâtının bir kümeleniş şekli. Bir nevi hücre).

Talebenin sadece sınıf geçmek üzere mecburen ele alacağı bu temel ders kitabının okuması bile onun en azından — şayet haklı bir kültüre sahip değilse — bir komünist hayranı olmasına kâfi gelecektir.

Bakın, komünizmi kitabında nasıl methediyor:

«Marksizmin öngördüğü «komünist toplum» da, insan «yabancılaşma» dan da kurtulmuş olacaktır. Burjuva toplumu, insanın kendi kendisinden kopmasına, asıl bilincinden, asıl sorunlardan uzaklaşmasına yol açmakta, onu başkalaştırmakta, evrenin yüce varlığı olmaktan çıkarıp «insanlığın» uzaklaştırmaktadır.» Dinler ve, daha genel bir terimle, egemen

— Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Prof.u Muammer Aksoy.

— S.B.F. Dekanı Prof. Mümtaz Soy.

— Siyasal Bilgiler Fakültesi Prof. larından Bahri Savcı.

— Yukarıdaki şahıslar, Sıkıyönetim Komutanlıklarının emri üzerine yakalanıp, göz altına alınmışlardır.

SBF, ODTÜ VE DTCF'DE ANARŞİ'NİN MES'ULLERİ

sınıfların ideolojisi, aslında, bu yabancılaşmaya hizmet etmektir. Bu koşullar altındaki insan topluluğu, sınıflar halinde parçalanmakta, aldatılmakta, devlet aracılığıyla kullanılmakta, politik hayatın içinde çırpınıp durmaktadır. İşte «komünist toplum» bütün bunların sonu ve insanın «de-

ğişmesi» demek olacaktır.» (1)

Diğer taraftan komünizme diktatör bir idare şekli denilmesine bile tahammülü olmadığını gösteriyor:

«Öte yandan, faşist rejimler için kullanılan «totaliter» (Diktatör) sözünü marksist rejimler için de kullanmak yanıltıcı olabilir. Marksizm,

«İnsanı ve dünyayı tüm ve somut bir şekilde açıklamak, insanla ilgili hiçbir şeyi dışarıda bırakmamak» anlamında hiç şüphesiz «total» (bütünsel) ama totaliter (diktatör) olmak istemiyor.» (2)

Yine aynı kitapta Rusya'daki rejim için diyor ki;

«Lenin'in ölümünden sonra kesin olarak işbaşına geçen Stalin özellikle büyük toprak sahiplerinin ve rejime karşı koyan çiftçilerin direncini kırmak için en sert tutumlara başvurmadan çekinmedi. Çarlık Rusyası gibi Batı Avrupa'ya oranla geri bir ülkede işbaşına gelen Sovyet yö-

Acık Oturumlarda Neler Konuşmuşlardı?

Aşağıya, Ankara Üniversitesinin çeşitli fakültelerinde yapılmış olan açık oturumlardan bazı pasajlar alacağız. En meşhur komünistlerin katıldığı bu konferanslarda, bunların yanında bazı Prof.'lar da yer almaktadır. Bu konferans veya açık oturumlardan bir kısmının mevzuunu ve konuşmacıların ismini verdikten sonra, esas bizi ilgilendiren Prof.'ların ne konuştuklarını nakledeceğiz. 10 Kasım 1969 tarihinde SBF Büyük Anfisinde «Mustafa Kemal ve Tam Bağımsız Türkiye» mevzulu bir açık oturum yapılıyor. Konuşmacılar: TÖS II. Başkanı Dursun Akşam, Prof. Muammer Aksoy, İlhami Soysal, M.B.K. üyesi S. Küçük, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Başkanı (DEV — GENÇ) Atilla Sarp, Doğan Avcıoğlu'dur. 2.1.1970 tarihinde Hacettepe kantininde Mihri Belli «Kemalist Devrim» konulu bir konferans vermiştir. 14.1.1970 tarihinde, Ankara Üniversitesi Konferans Salonunda yapılan açık oturumda ise TİP'in ve TÖS'ün avukatı Halit Çelenk, Prof. Muammer Aksoy, Mihri Belli ve Tabii Senatör Suphi Karaman konuşmuşlardır. Mevzu, 141. ve 142. maddelerdir. Yine 7.9.1969 tarihinde SBF büyük anfisinde Ho Şi Minh'i anma toplantısı yapılmış ve Deniz Gezmiş, Doğu Perincek, Türkkaya Ataöv, İlhan Selçuk, Fikir Kulüpleri Genel Sekreteri Ruhi Koç gibi adamlar konuşmuşlardır:

Biz şimdi son iki açık oturumdan bazı pasajlar nakledeceğiz.

«Ho Şi Minh'i anma töreninde Doğu Perincek konuşuyor:

«Ho'nun ölümü bir tabiat kanunu. Fakat büyük devrimciler öldükten sonra da savaşır. Ho'nun anılması millî demokratik kurtuluşun bir parçasıdır. Ho proletaryanın devrimci kuvvet haline gelmesinde, Ho proletaryanın örgütlenmesinde bir önderdi. Vietnam halkının Amerikan emperyalizmine indirdiği darbe, Türkiye'nin bağımsızlığı için de iniyor demektir. Ho, bütün kurtuluş savaşlarının önderidir. Onun devrimci anısı, bize sosyalizmin bir gün mutlaka gerçekleştirileceğine bir rehberdir. (Aç tavuk düşünde kendini buğday ambarında zannedermiş.)

Bu ateşi dağdan düze, köyden kente yayalım. Bu meşaleyi hiç elden bırakmayalım. Büyük kurtuluş savaşı Vietnam'da olduğu gibi Türkiye'de de devam edecek.»

Su satırlar da Doç. Türkkaya Ataöv'ün konuşmasından alınmıştır:

Ne yazık ki Ho Amcanın amcalığı Türkiye'de dar çerçevede kalmış. Biz bunu salonlarımızda konuşuyoruz. Ama konuşulan sadece bizim salonlar değil.

Biz madem ki devrimciyiz, Ho'nun devrimciliğinden birşeyler kap-

mak gerek. Devrim hepimizin kanına işlemiş. Ya da ben öyle zannediyorum. 24 saatini buna vermeyen can, kişiliğini devrimcilikle bağdaştırmayan insan, karşısında karşı - devrimi görür. Değişim, devrim, dialektik, tez, anti tez, nedir? Bunları hep biliyorsunuz. Bir kanun ki; ister sosyalizm, ister evren kanunu, ister marksizm deyin, bunu ister. 142. maddeyle önlemeye çalışınlar, ister kürsülerden kaldırsınlar, zamanın akışı içinde mutlaka gelecektir. (Aç tavuk misali). Ho Şi Minh bu kanunun uygulanmasını en iyi yapmıştır. Biz hiçbir zaman, hiçbir partiyi yardımcı olarak ittihaaz etmedik. Biz Halk Partisinin bizden yana olacağını da düşünmedik. Biz topluma, halka bakarız. Bir avuç devrimci kadro bile olsa, eğer doğru bir fikrin savunucusu isek, millî kurtuluş devrimi mutlaka gerçekleşecek. Ben, Ho'nun ölümünden bu ders çıkardım. Çünkü her devrimcinin hayatı, devrimciler için bir kürsüdür.» Daha sonra Türkkaya Ataöv bir teklifi olduğunu söyledi ve: «Vietnam Halkıyla Dayanışma Örgütü» kurulmasını teklif etti. Bu teklif kabul edildi. «Halk savaşı, silahlı, atomlu savaşların üzerindedir. Yaşasın emperyalizme karşı kurtuluş savaşı ve Vietnam halkı.»

Şimdi de 141. ve 142. maddeyle ilgili olarak yapılan açık oturumdan bazı pasajlar alalım.

Muammer Aksoy konuşuyor:

«Anayasanın 20. maddesiyle bu maddeler asla bağdaşmaz. Sayın Çetin Özek, en güzel şekilde bu maddeleri tenkid etmiştir. 16 yaşındaki lise talebesinin «Lenin de büyük insan» demesi, 141. ve 142.'ye çarptırılmasına sebep olmuştur. Hülâsa, faşizmi korumak için getirilmiştir bu maddeler... Bendeniz de bu maddelerden takibata uğramak şerefine nali oldum. Türkiye'deki iç ve dış sömürücü güçler çıkmaz içindedirler. Demokratik nizam müsaade etseler de düşecekler, etmeseler de yeraltı faaliyetleriyle düşeceklerdir. Ama ikinci düşüş fecî olacaktır. (Şimdi Komünist Halk Kurtuluş Ordusunun niçin, kimler tarafından kurduruldu-ğu daha iyi anlaşılıyor değil mi?)

Muammer Aksoy'dan sonra Mihri Belli, Halit Çelenk ve Suphi Karaman da konuşmuş ve komünistlerin sloganları arasında toplantıya son verilmiştir.

Şimdi azız milletimiz ve mesul makamlar, sormalıdır. Acaba bu adamlar, evlâdlarımızı yetiştirensin diye teslim ettiğimiz ilim adamları mı, yoksa???

Bir de sicilli komünistlere fakülte anfilerini tahsis edebilen rektör ve dekanların durumu hesaba katılsın.

— İ.U.H.F. Medeni Hukuk Prof. İsmet Sungurbey.

— İ.U.H.F. asistanlarından Bülent Tanör.

— S.B.F. asistanlarından Uğur Mumcu.

— Bunlar da göz altına alınanlardır. Bunlardan başka Ankara ve İstanbul'da 14 kişi daha göz altına alınmıştır. Bunlar: Uğur Alacakaptan (Prof.), Mukbil Özyörük (Doç.), Adil Özkol (Dr.), Rauf Nasuhoğlu (Pof.), Ahmet Abdik (Doç.), Burhan Cahit Önal (Doç.), Atilla Elmaslı Ast.), Naif Türkten (Ast.), Maide O-ruç (Doç.), Etem Tokmakçioğlu (Doç.), Nihat Şişli (Prof.), Oğuz Aksu (Prof.), Oğuz Çataloğlu (Doç. Dr.), Ayrıca Tarık Zafer Tunaya da göz altına alınanlar arasındadır.

neticileri, başlangıçtaki marksist teorilerinin öngörmediği bir sorunu çözmek zorundaydılar: Devlet yalnız eski ilişkileri ortadan kaldırmak için değil, henüz kapitalist gelişme aşamasına iyice gelmeden sosyalizme geçmiş bir toplumu hızla kalkındırmak için de zorunluydu. 1927'den itibaren girilen beş yıllık plânlarla önce ağır sanayie büyük önem verildi. Sanayideki gelişme temposu 1930' larda da hızla devam etti. Sovyetler Birliği ekonomisi ve rejimi temellerine henüz oturmuştu ki, 1941'de Alman saldırısı başladı. Hitler ordularının Stalingrad'a kadar ilerlemesine rağmen, rejim, yıkılmadı. Yıkılmadığı gibi, savaştan sonra yeni bir atılım yaparak, Sovyetler Birliğini bugünkü ileri üretim ve tüketim düzeyine çıkarttı. Bütün bunların nedenlerini açıklayabilmek için, Sovyetler Birliğindeki partinin özelliklerini ve temel ödevini ve devlet kuruluşu içerisindeki yerini bilmek gerekir.» (3)

«İşte Sovyetler Birliği Komünist Partisi yalnız bütün bu organlar arasında uyum sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda Marksist — Leninist ilkelerin çalışmalarına yön vermesini de gözetiyor. Üzerinde önemle durulan noktalardan biri de başlangıçta sık sık görüldüğü gibi kamu kuruluşlarını yönetenlerin kırtasiyeciliğe boğulup kalmaları, ya da halk yığınlarına tepeden bakma eğilimine kapılmaları. Böyle durumlarda da rejime sahip çıkmak ve sorumluları uyarmak görevi yine partiye verilmiş. Partinin bu görevini şimdiye kadar kendi açısından başarıyla yapmış olduğunu kabul etmek gerekir. Dış düşmanları bile, Sovyetler Birliğindeki rejimin halk tarafından benimsendiğini itiraf ediyorlar. Rejim başarıyla ayakta durur gibi görüldüğü günler artık geride bırakılmıştır. (4)

Hiç başka mesele yokmuş gibi ve komünist işkenceleriyle şehid edilen yüzbinlerce Türkistanlı şehidin kemiklerini sızlattıracasına Vietnam telâllığı yapıyor:

«Kuzey Vietnam'da olup bitenler ise, çekirdeği Marksist — Leninist olan tam anlamıyla «Ulusu» bir gücün, 25 yıldır, hem çürümüş bir ege-men sınıfa, hem de sırasıyla Japonlara, Fransızlara ve en çok Amerikalılara karşı yürüttüğü iki yanlı ve uzun bir «Ulusal Kurtuluş Savaşı»ndan başka birşey değildir. Bu bakımdan oradaki hareket dışarıdan

yönetilen bir komünist ayaklanması olarak göstermek ve ulusal çabaya katılan bütün güçler için, kendilerinin de kullanılmayan «Viet — Gong» (Vietnam'lı komünist) sözünü kullanmak yanlış.» (5)

Bir hukuk kitabında anlatılması icap eden Anayasa mevzularıyla Vi-etnam meselesinin ne alakası vardır?

Geçen sayılarımızda iç yüzünü açtığımız ve tarihe, milletin bağrında açılmış elim bir yara olarak geçecek olan Köy Enstitüleri için şöyle diyor.

«Ayrıca, 1940'ta kurulan ve yepyeni bir eğitim yöntemiyle köylü çocuklarından bilinçli toplum önderleri yaratmak amacını güden köy enstitüleri de yerleşmiş sosyal yapının değişmesini istemeyenleri tedirgin etmişti.» (6)

Bunun yetiştirmiş olduğu kızıl militanlar, üniversiteleri bir ihtilâl kargahı, silâh deposu haline getirerek, yaptıkları «devrimci» eylemlerle cemiyette büyük bir buhranın doğmasına yol açınca, suç üstü yakalanmışçasına güya onları suçsuz göstermeye çalışmıştır. Prof. Fehmi Yavuz, Doç. Cevat Giray ve ÜNAS Başkanı Azız Ekşi'nin başkanlık divanında bulundukları Ocak 1971'de yapılan DTCF'ndeki bir genel forumda yaptığı konuşmada Prof. Mümtaz Soysal: «Huzursuzluğun kaynağı üniversitenin dışındadır» diyerek, dikkat nazarları komünist militanların ve Prof'ların üzerinden başka tarafa çevirmeye çalışıyor, ayrıca, «Öğrencilerin silâhlanma konusunda suçsuz olduklarını» söyleyerek de, anarşiyi teşvikten geri durmuyordu.

Daha önce de Millî Güvenlik Kurulu'nun üniversitede anarşinin durdurulması ile ilgili olarak yayınladığı bildiriyi şiddetle tenkit ediyor ve: «Millî Güvenlik Kurulu, yayınladığı bildiri ile çizmeden yukarı çıkmıştır, hele, üniversite özerkliğini kendine göre yorumlayıp özel okulların işine yarayabilecek ve gerekçenin yazılması sırasında Anayasa Mahkemesini etkileyecek görüşleri yaymaya Millî Güvenlik Kurulu'nun hiçbir hakkı yoktur» diyor.

Kısıktığı anarşistlerin yaptığı girretliklerin bir gün bardağı taşıra-bileceğini de bundan üç - dört ay evvel hesap eden Mümtaz Soysal, Türkiye'de kurulabilecek bir sıkıyönetim «Faşizm» le, subayları da iğrenç birtakım sıfatlarla tavsif ediyordu.

Diyordu ki: «Türkiye'de yaygınlaşmasına özellikle çalışılan ölçüsüz karamsarlığı dikkatle incerseniz gerisinde mutlaka ya tutuculuğu betonlaştıracak bir «FAŞİZM ÖZLEMİNİ» ya da kumarcı bir devrim tembelliğini görürsünüz. Toplum temel yapısından gelen sancılarla kıvrandıkça, yüzeydeki çatırdıları bölücülük, bozgunculuk, kışkırtıcılık diye adlandırmak, arkasından da «kardeş kanı akması» gerekçesiyle DEMİR YUMRUK istemek artık faşizmin klâsikleşmiş yolu oldu. Türkiye'de, ONBAŞILAŞMIŞ ALBAYLAR'dan, kitaplı Mc Carthy'lere, esnaf temsilcilerinden, üniversite rektörlerine kadar bu boruları çalan çok kişiye rastlandı.» (7)

Vatanın bekçisi, milletin ümidi olan şerefli ordumuzun subaylarına «Onbaşılasmış Albaylar» diyerek hakaretler savuran bu Prof.'un da elbet korktuğu başına gelecektir.

Zaten bu korkusunu da, uçuklamış dudaklarından dökülen şu sözlerle ortaya seriyor: «Anayasa değişiklikleri ilerici düşünceye dayalı örgütlenme özgürlüğünün kısıtlanması amacını güdüyorsa, hiç tereddüdünüz olmasın, bu gidişte ısrar etmenin sonu düpedüz FAŞİZM'dir. Hele büyük şehirlerdeki birkaç olayı TUTUCU BİR DİŞİLİN REJİMİ için gerekçe olarak kullanmaya kalkmak affedilmez bir davranıştır.» (8) diyerek, ordunun şahsiyetini rencide ediyor ve akli sıra sıkıyönetimin lüzumsuzluğundan dem vuruyor.

TİP İdare Heyetinde sicilli Marxist Sadun Aren, bunların dışında Yahudi asıllı olduğu söylenen Seha L. (Leon) Meray, Türkçeyi bile doğru dürüst konuşamayan ve Fransız Yahudisi olduğu bilinen Nermin Abadan, Hasanoglan Köy Enstitüsü öğretmenlerinden, derse ayık geldiği pek ender görülen İbrahim Yasa, koyu solcu Fehmi Yavuz, Cevat Giray gibi Prof.'lardan; Mete Tunçay, Yılmaz Günel, Taner Timur gibi azıllı marksist doçentlerden ve adını bile değiştiren (Alâaddin) Adam Şenel, v.s. gibi hızlı militan asistanlardan da bahsetmek isterdik. Fakat mecmuamızın kapasitesi buna müsait olmadığı için sadece isim olarak zikredip geçiyoruz.

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

Orta Doğu Teknik Üniversitesi de

solcu Prof.'ların himayesinde komünist militanların boy atıp yetiştirdiği devlet içinde bir devletçiktir. Şehir dışında olup, geniş bir araziye ve namütenahi imkânlarla sahip olması komünistler tarafından tam bir eşkiya yatağı haline bir an evvel getirilmesine vesile olmuştur. SBF'yi Moskova Lumumba Üniversitesi kabul ederseniz, burası da Küba'nın Havana Üniversitesi demektir. Komünist ihtilâlciler, bir silâh deposu ve gerilla üssü olarak kullanılmak suretiyle Küba ihtilâlinde en büyük rolü oynayan Havana Üniversitesi'nin yaptığı vazifeyi Türkiye'de ODTÜ'ye yaptırmak istemişlerdir.

Zaten üniversitede yetiştirdikleri komünist talebelerin gayelerinin ne olduğunu kendileri de açıklamaktadırlar: «Üniversitedeki geniş öğrenci kitlesinin ilerici olduğuna ve direnişlerinin amacının kolay ders geçme olmadığına inanıyor, haklı isteklerinde onları destekliyoruz.»

(ODTÜ Öğretim Üyeleri Forum Bildirisi, Madde 4.)

(9 Ocak 1971, Cumhuriyet)

Bu destekleme hareketinde en mühim rolü hiç şüphesiz Rektör İnönü oynamıştı. Buna bir - iki misal verecek olursak:

1 — ODTÜ'nde yılda binlerce liralık eşya çalınıyor. Hiçbirşey yapılmıyor. Komünist eşkiyalar kafeteryadan, kantinlerden parasız yemek yiyorlar, mani olan yok. Öğrenci yurtlarındaki kasalar sık sık soyuluyor. Kasalardan çalınan binlerce lira, Türkiye'de komünist hareketli yerleştirmek için harcanıyor. Lâboratuvarlar soyuluyor. Patlayıcı maddelerden molotof, bomba yapılıyor, ses yok. Daha geçenlerde 200 bin liralık bir makine çalındı. Erdal İnönü es geçti.

2 — Komünistler, öğrenci yurtlarındaki odaları istedikleri gibi boşaltıp kendi arzularına göre kullanıyorlar. Bazı odaları hususen fuhuşhane haline getiriyorlar. Ekseri odalarda, diğer fakültelerde suç işleyip, polis, jandarma tarafından aranan komünistler saklanıyor. Üniversite binalarını kendi faaliyetleri için kullanıyorlar. Erdal İnönü bunların hepsine göz yumuyor.

3 — Erdal İnönü sırf rektör seçilebilmek için komünistlere çeşitli vaadlerde bulunmuş ve komünistleri şımartmıştır. Deniz, Gezmiş, Yusuf Aslan gibi komünistler yedi - sekiz ay ODTÜ'de barındığı ve bu herkes tarafından bilindiği halde Erdal İnönü buna göz yummuş ve serbestçe dolaşmalarına müsaade etmiştir.

Komünistler serbestçe dolaşır, istedikleri gibi forum yapar, kendi şiretliklerine devam ederken, milliyetçilerin kendi inançlarını değil yaşamaları, sözünü bile etmeleri yasaklanmıştır.

Bay İnönü, bunlar sizin rektörlük yaptığınız bir üniversitede ve sizin gözleriniz önünde cereyan etmiştir. Eğer bunları görmemiş ve bunlardan haberdar olmamış iseniz, bu ne biçim rektörlüktür? Nasıl bir mesuliyet anlayışıdır? Yok, eğer bunları görüyor ve biliyor idiyse o halde gereken tedbirleri almanız veya yetkil mercileri haberdar etmeniz gerekmez miydi? Bunu yapmadığınıza ve komünizmin Türkiye'de biraz daha dal budak salmasına göz yumduğunuz.

Devamı 10. sayfa

Andrsin in Mes'ulleri

Baştarafı 9. sayfada. nuza göre bu durumunuz, nöbet bekleyen askerin, sınırdan düşmanın geçmesine müsaade etmesinden farklı bir şey midir?

Özerklik meselesi söz konusu olunca «Alınacak tedbirler üniversite özerkliği ni ortadan kaldırmaya yönelmişti. Üniversite özerkliğine ve üniversitedeki ilericilere akımlara darbe vurmak istegürlük» diye yırtınmanız ve: «Alınacak tedbirler üniversite özerkliğini ortadan kaldırmaya yönelmişti. Üniversite özerkliğine ve üniversitedeki ilericilere akımlara darbe vurmak isteyen, polis nezaretinde öğretim gibi güllünç bir tedbiri tasarlayan, üniversite öğretim üyelerine, «tahrikçilik» sıfatı altında haysiyetsiz bir görevi yükleyebileceğini sanan, üniversite-lerdeki fikir ve örgütlenme özgürlüğünü yok etmek isteyen baskı tedbirlerinin tümüyle karşısında yerimizi alıyoruz.» (ODTÜ üye ve yardımcıları ile asistanlarının yayınladıkları bildiri, 4 Ocak 1971 Milliyet) şeklinde bildiriler neşretmeniz, komünistlere bütün kapıları açmak mânâsına gelmez mi?

İlimle ve ilim adamı hüviyetiyle bağdaşmayacak bunca yolsuzlukları ve sorumsuzlukları ıcr edip arkasından sıkıyı görünce:

«Bugüne kadar izlediğim ılımlı politika başarılı olmadı. Olaylar meydana geldi. Bundan sonra sertlik tedbirleri gerekecektir. Fakat benim tabiatım bunları yapmaya müsait değil, bunun için istifa ediyorum» demekle yakanızı kurtaracağınızı sanıyorsanız, aldaniyorsunuz.

Solcu gazetelerde sık sık makaleler yazan marksist Prof. Yaşar Gürbüz de İnönü gibi komünistlere yeşil ışık yakmış ve dekanı bulunduğu İdari İlimler Fakültesini komünist karargâhı haline getirmiştir. Forumlarda, boykotlarda talebenin önünde giderek komünistleri isyana teşvik etmiştir.

Hakezâ aşırı solculuğuyla maruf Prof. Ekmel Derya da komünistleri yetiştirmiş, teşvik ve tahrik etmiş ve Mimarlık Fakültesini ODTÜ'nün en hızlı komünist yuvası haline getirmiştir. Fakat bir zamanlar besleyip büyüttüğü kargalar şimdi onun da gözünü oymaya başlamıştır.

Bunların dışında hızlı militan olarak tanınan, Ermeni asistan Leon Mafyan, asistanları boykota kışkırtmış ve komünist hareketlerde ön safta yerini almıştır. Ankara'da «İşçi — Köylü» gazetesi satarak, güya işçiyi — köylüyü savunan bu Ermeni en rahat konaklarda oturmakta ve süper kapitalistlere taş çıkartırcasına lüks bir hayat yaşamaktadır.

S.B.F.'de doçentliğini, ODTÜ'de de Prof.'luğunu tamamlayan Mübcecel Kıray, 1951 — 1952 komünist tevkifatında mahkûm olmuş ve kocası İbrahim Kıray ile 1 yıl hapis yatmıştır.

Yakın zamana kadar ODTÜ'de Prof.'luk yapan Nejat Erder, uzun müddet TİP İdare Heyetinde çalışmıştır. Ne gariptir ki şimdi Milli Eğitim Bakanlığı Reform Komisyonu Başkanıdır.

En azılı solcu Prof'ların yuvalan-

dığı yerlerden birisi de Ankara Hukuk Fakültesidir.

Fakültenin sabık dekanı Uğur Alacakaptan nam Prof. 1969'da üniversiteler arası yapılan bir seminerde 141. ve 142.'nci maddelerin Anayasaya aykırı olduğunu iddia ediyor ve kalkmasını istiyordu. Yine Şadi Alkılıç gibi sicilli bir komünistin hapisten çıkartılması ve affı için Bülent Nuri Esen'le birlikte Dünya İnsan Hakları Komisyonuna başvuruyordu. Fakültede komünistlerin yetiştirmelerine ve faaliyetlerine göz yuman Alacakaptan, 1970'in Şubatında okulun Tiyatro Derneğinde yapılan hadiseleri gizlemiştir. Hadise, okulun bütün öğrencilerinin ağızlarında sakız gibi dolmasına rağmen kamufle edilmiştir. Hadiseyi biz açıklayalım: Komünistler, Mustafa Kemal'in fotoğrafını alıp götürmüşler, Tiyatro Derneğinde bulunan şerefli Türk Ordusunun şapkasına «kahrolsun burjuva ordusu», duvarlara da «yaşasın komünizm» diye yazmışlardır. Protesto etmek gayesiyle dekana çıkan öğrenciler, hadisenin efkârı umumiyeye aksettirilmesini istedikleri halde, dekan, böyle bir olayın olmadığının bahsederek, faileri gizlemiştir. Prof. Alacakaptan yakın zamana kadar TRT Yönetim Kurulu üyesi olarak gayet cüretli ve azgın bir şekilde sol'u müdafaa etmiştir. Televizyon ve radyo programlarında ve zaptedilmiş olan bantlarda kendi ifadesiyle gerçek hüviyetini tesbit etmek mümkündür. Dekan sıfatıyla fakültesinde daima milliyetçi talebeleri ezdirmiş, solcuları desteklemiş ve onları daima anarşiye teşvik etmiştir. Milliyetçiler öldürülürken kılı kıpıdamayan Alacakaptan, kendi komünist arkadaşı Necat Arun tarafından öldürülen Mustafa Kuseyri hadisesinde dekan sıfatıyla bütün üniversiteyi ayağa kaldırmış ve meşhur cübbeli sokak yürüyüşünü yaptırmıştır. Üstelik üniversitede üç günde yas ilân etmesi yaptığı kanunsuzlukların üzerine tüy dikmiştir.

Ankara Hukuk Fakültesinde bir Bülent Nuri Esen vardır. Ciddi bir ilim adamı olmaktan uzak olan bu kimse, komünist öğrenci hareketlerinin tahrikçilerindendir. Hayatı zikzaklarla doludur. Meselâ 1944'lerde günün konusu Turancılık davasında Hasan Ali Yücel'e karşı çıkmış, Kenan Öner'i desteklemiş, daha sonra Hasan Ali'nin yanında yer almış. Kenan Öner'e karşı gelmiştir. DP devrinde Menderes'in hususi avukatlığını yaparken 27 — 28 Mayıs 1960 olaylarında gençlerin kışkırtıcısı olarak sahneye çıkmıştır. Ve yeni düzene kendisini DP'ye muhalefet etmiş bir kimse olarak kabul ettirmek istemiştir. 1955 — 1957' ders yıllarında Bülent Nuri Esen öğrencilerinden «Anayasa Hukuku» kitabının ikinci cildini vermek üzere 10'ar lira toplar. İki sene içerisinde toplanan bu paraların, sınıfların asgarî 500 — 600 kişi olduğu göz önünde bulundurulursa, 10 — 15 bin lira tuttuğu anlaşılır. Para toplanmıştır, ama aradan şu kadar sene geçmesine rağmen kitap hâlâ öğrencilere verilmemiştir. Yani bu parayı Bülent Nuri zimmetine geçirmiştir.

Her Ankara Hukuk Fakültesi öğ-

rencisi bilir ki, Bülent Nuri'nin dersleri tam bir sirk gösterisi halinde cereyan eder. Kapıdan görünmesiyle beraber koro halinde yuh sesleri yükselir. Bir kısım talebe ise şamatayı arttırmak için alkışa başlarlar. Bay Esen yüzünde cıvık bir tebessümle bu gösterilere ellerini kaldırarak mukabele eder. Ders yukarı dershanelerden birinde yapıyorsa, alt kat takı dersin hocası talebelere açıklar. «Bülent Nuri Bey yine derse başladı.»

Gene bu ortamı hazırlayanlardan ve Türk Hukuk Kurumu tarafından yılın hukukçusu seçilen Bahri Savcı'yı da zikretmeden geçemeyeceğiz. Yılın hukukçusu seçilmesinin gerekçesi de şöyleymiş: «Türk toplumunun sosyal, ekonomik ve siyasal gerçeklerinin incelemek ve günü gününe izlemek suretiyle basında yaptığı yayınlar ve çeşitli eylemler (kara cübbesiyle sokaklarda yürüyüşler yapmak v.s. gibi) ve Anayasa düzenini soysuzlaştıran tepkilerle ilericiler bir hukuk ve adalet duygusunun gelişmesine önemli katkıda bulunmasından ötürü...

Her zaman himaye ettiği militanları bakın nasıl takdim ediyor: «Ortada kafası gerçek sosyal içerik (muhteva) ile dolu bir gençlik, bir gerçek devrimci gençlik vardır. Bunlar bir yandan daha dün ölen kardeşleriyle üzerlerine yapılan saldırıda yaralanan kardeşlerine erkeğe bir ilgi gösterirken; bir yandan da Türkiye'nin asıl sahibi «çalışanlar kitlesine» tarihsel gelişim çizgisini göstermekten geri kalmazlar.

İşte gençlik, bugün belki daha elverişsiz koşullar içinde, bu ulusal savışı sürdürme zorununu duymaktadır. Bunu kendisine yaptırmamak için canına kastedenlere karşı da ancak bir can koruma savaşı vermektedir.»

Şimdi Türkiye'nin bugünkü anarşi ortamı içerisinde kimlerin tahrikleriyle düşmüş olduğumuz artık anlaşılmaktadır.

Uzun yıllar TÖS'ün ilk şekli olan Türkiye Öğretmen Dernekleri Millî Federasyonu'nun başkanlığını yapan Bahri Savcı, Anayasa Hukuku Prof.'u geçindiği halde, kanunsuz direnişleri bir hak gibi gösterecek kadar hukuka aykırı davranışlar içerisinde bulunmuşlar. Nitekim bir ay kadar önce televizyonda «Direnme hakkı» diye saçma bir tezi müdafaa kalkmış ve Sıkıyönetim İlân edildiği günlerde SBF'de yapılan «Direnme» mevzulu bir tartışma toplantısında da faşizme ve her türlü baskıya karşı, işçinin ve bütün devrimci güçlerin direnmelerini, «Anayasal bir hak» olduğunu ve mutlaka direnmeleri lâzım geldiğini söylemek küstahlığını gösterebilmiştir.

Bunların dışında azılı solculardan Asistan Doğu Perincek, marksist gazete ve mecmuaların naşiri durumunda olup, fakültedeki komünistlerin yetiştiricisidir. Defalarca hakkın da soruşturma açılmış ve ayrıca orduya da dil uzatmak cüretini göstermiştir. Diğer bir başka markist asistan da Uğur Mumcu'dur. Komünist Hakkı Keskin'i müdafaaдан tutun (7 Ekim 1970 Cumhuriyet) fakülte-

deki her türlü komünist hareketlerde talebelerin önünde başı çekmiştir.

Ayrıca Prof. Mukbil Özyörük ve Erol Cansel'i de isim olarak zikredip geçiyoruz.

DTCF (DİL — TARİH COĞRAFYA FAK.)

Ankara Üniversitesinin diğer fakültelerinde komünist hamileri olduğu gibi DTCF'de de komünist hamileri vardır. Bunların en hızlısı Prof. Mustafa Akdağ'dır. Bu adam, Öğretmen Okulundan beri sol temayüllü olarak bilinir ve o zamandan beri N. Hikmet'in şiirlerini okuyup gezer. Tarihimizin başka ciddi, şanlı mevzuları kalmamış gibi, doktora, doçentlik tezlerinde ve yayınlarında Celali isyanları ve diğer halk isyanları ile uğraşıp, tahrik konuları ortaya çıkarmaya çalışan bir kimsedir.

Kendisinin tarihte daima sola mesned sayılan iktisadî mevzular ve halk isyanları ile meşgul olduğuna yabancı ilim ve meslek adamlarının yayınlarında bile işaret edilmmiştir. Öteden beri CHP'nin Danışma ve İlim Kurullarında bulunmaktadır. Halbuki aynı kimse ihtilâlden önce DP'nin bir ocağına kayıtlı bulunuyordu.

Öğrenci hareketlerinde daima parmağı vardır. Fakültenin sol talebe cemiyeti ile devamlı temasta olup, onların desteği durumundadır.

ŞERAFETTİN TURAN: Sol cephe öğrencilerini himaye etmek pahasına milliyetçi öğrencileri uzun zaman fakülteye sokmamak için her türlü oyun ve tertipleri yapmış ve fakültede bütün odaların ve resmî evrak bulunan yerlerin anahtarlarını komünist talebelere teslim etmiş, onların aylardan beri geceleri fakültede yatmalarına ve komünist öğrencilerin bir ilim ocağı olan fakülteyle meyhaneye ve şehir gerillâclarının üsûl yapmalarına göz yummuştur. Ayrıca devletin fakir talebe ve fakir memurlara tahsis ettiği 10.000'lerce lira yiyecek parasını sorgusuz ve kontrolsüz 25 — 30 kişilik azgın sol talebe cemiyeti üyelerinin emrine, kantin idare etmeleri mazeret ve bahanesiyle teslim etmiştir. DTCF'de bir soruşturma yapılsa, Şerafettin Turan gibilerin sayılarının çok kabarıklık olduğu görülecektir.

Fen Fakültesi de, milletine bağlı talebelerin çokluğuna rağmen, burada yuvalanan sorumsuz kişilerin marî fetiyle komünistlerin hakimiyeti altına itilmiştir.

Bu gayri mes'ullerden Doç. Burhan Cavit Ünal 1962'de İtalya'da yapılan Dünya Komünist Partiler Toplantısına TİP'den Türkiye temsilcisi olarak katılmış bir ajandır.

Yine doçentlerden Maide Oruç da TİP üyesidir. Doktorasını Moskova'da yapmıştır. Fakültede yapılan forumlarda kurtuluşun sosyalizmde olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmiştir. Komünist militanlar derse gelmeyince kendisi de ders yapmaz. Dekan olacağım diye çocuklar gibi tepinen Rauf Nasuhoğlu da milliyetçi asistanların okuldan atılmasına ve okulda komünizmin yeşermesine ön ayak olmuştur.

Fakültedeki forumlarda Devrim (ihtilâl) için reform diye çıırtkanlık yapan eski ÜNAS Başkanı Osman Yİ. (Devamı 13. Sayfada)

VELÂYET ve KERÂMET

Peygamberimizin bu hadisi ile anlatmak istediğine göre, ve ilerin sadece görülürverilmeleri, Allah'ı hatırlatır. Yani onların sıretleri ve halleri derhal Allah'ı akla getirir.

Müdekkik İslâm âlimlerine göre de; «Velîleri görmek, derhal âhiret işlerini hatıra betirir. Zirâ bu zatlarda huşû ve sonsuz tevazû âlâmetleri vardır.» Bu husus Kur'an-ı Kerimde şöyle ifade edilmiştir:

«...Secde izinden (meydana gelen) nişanları yüzlerinde dir...» (12)

Ömer İbnü'l-Hattab'ın rivâyetine göre ise, peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır:

«Allah'ın kullarından bir takım insanlar vardır ki, onlar ne şehid ne de peygamberdirler. Fakat kıyamet gününde, onların Allah indindekî makamlarına peygamberler ve şehidler gıpta edeceklerdir.»

Sahabe, «Bunlar kimlerdir ve amelleri nelerdir? Bize haber ver de, onları biz de sevelim ve sayalım ey Allah'ın resûlü» dediklerinde Peygamberimiz devamla şöyle buyurdu:

«Bunlar bir zümredir ki; aralarında ne akrabalık, ne de birbirlerine verecekleri mal ve dünyalık menfaatleri olmaksızın, sırf Allah rızası için ve Allah yolunda, birbirlerini severler. Allah'a yemin ederim ki, onların yüzleri bir nûr gibidir ve onlar, nurdan bir minber üzerindedirler. İnsanlar korktukları zaman, bunlar korkmazlar. İnsanlar mahzun oldukları zaman, bunlar mahzun olmazlar.» (13) Resulullah (S. A.S.) devamla şu âyeti okudular: «Haberiniz olsun ki, Allah'ın velî kulları için hiç bir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir. Onlar, iman edip takvâya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da, âhirette de onlar için müjdelere vardır. Allah'ın sözlerinde aslâ değişme (imkânı) yoktur. Bu, en büyük saadetin ta kendisidir.» (14)

(9) Hadis-i şerif.

Hak Dini Kur'an Dili, C. 1, s. 598-99.

(10) Tefsirü Kebîr, C. 2, s. 144-145.

(11) Hadis-i Şerif.

(12) El-Feth Sûresi, âyet. 29.

(13) Tâcü'l-Usûl fî Ahâdisi'r-Resûl, C. 5, s. 83.

(14) Tefsirü Kebîr, C. 5, s. 14.

Tefsirü İbnü Kesîr, C. 2, s. 422.

Hak Dini Kur'an Dili, C. 4, s. 2731. (Devamı 13. Sayfada)

Bu âyet-i kerimede kâmil takvâ sahiplerinin vasıfları üç esasa toplanıyor:

1. Sıhhatli bir itikad (Tahkiki İman). Bunu şöyle özetleyebiliriz:

a) Allah'ı (C.C); Allah'ın zâtî, sübutî ve fiilî sıfatlarını bilmek, ve inanmak. Allah hakkında vâcip olan, muhal olan ve mümkün olan bütün sıfatları tam bilmek ve inanmak.

b) Peygamberlere inanmak. Peygamberler hakkında vâcip, câiz ve muhal olan bütün sıfatları bilmek ve öylece inanmak.

c) Meleklerle inanmak. Melekler hakkında vâcip ve muhal

d) Kitaplara inanmak. Kitapların kimden, kime ve kimin vasıtası ile geldiğini bilmek.

e) Âhirete inanmak. Kitap ve sünnette geçtiği ve ehl-i sünnetin akâid kitaplarında izah edildiği gibi âhireti bilmek. Yanlış olan sıfatları bilmek.

ve bâtil inançlardan sakınmak.

2. Allah'ın kulları ile güzel geçinmek:

Fakirlere, biçarelere, yolda kalmışlara, zaruretinden dolayı dilenenlere ve esirlere seve seve malından vermek. Komşusu aç iken kendisi tok olarak uyumamak. Mü'minlerin acılarına iştirak etmek. Bir de ahitleştiği zaman sözünü yerine getirmek. Bu ve benzeri beşerî münasebetleri en güzel şekilde devam ettirmek.

3. Nefsi tezkiye etmek.

Dinin direği olan namazı, İslâm'ın köprüsü olan zekâtı ve diğer bütün ibadetleri, ehl-i sünnet âlimlerinin açıkladıkları gibi, bilmek ve eksiksiz yerine getirmek. Ayrıca; sıkıntı ve şiddet anlarında, harp ve ızdıraplı günlerde sabr-ü sebat göstermek ve mücadele etmek. Allah'a karşı olan ahidini yerine getirmek.

Aslında, İslâm'ın ana unsurları ve Kur'anın hedefi de bu üç şeydir. İnsanın mükemmel hale gelmesi de, bu vasıfları üzerinde toplaması ile mümkündür. Nitekim, peygamberimiz (S.A.S.), bu âyetin tefsirinde şöyle buyurmuşlardır:

«Her kim, bu âyet ile amel ederse, imanını kemâle erdirmiş olur.» (9).

Hülâsa, Kur'an-ı Kerimde, takvâ sahiplerinin vasıfları böylece belirtilmiştir. İman ve takvâ, velîliğin vasıfları olduğuna göre; yukarıda beyan edilen vasıfları kendinde toplayan ve bu vasıfları devam ettiren kimseler, Allah'ın (C.C) yeryüzündeki velî kullarıdır. (10).

HADİS-İ ŞERİFE GÖRE VELİLİK

Said İbnü Cübeyr'den (R.A) rivâyet edildiğine göre, Resûlullah (S.A.S.), «Allah'ın velî kulları kimlerdir?» diye sorulduğunda şu cevabı vermişlerdir:

«Onlar, öyle kimselerdir ki, yüzlerine bakılınca Allah'ın zikri hatıra gelir.» (11).

millet bünyesini
çürüten zehir

Alkol

Şu halde insan; canlı varlık ve maddenin vasıflarını taşıyan, ideolojik yapıya sahip bir varlıktır.

Ahenkli bir yapıya, sistemli bir çalışmaya malik olan insan vücudu, kendiliğinden meydana gelmemiştir. Nasıl; bir kibrit çöpünün bile kendiliğinden meydana geldiğini hiç bir mantık ve ilmi kaide kabul etmezse; bugün kendisine verilen akıl ve kudretle, kibrit çöpünden, füzeye kadar bir çok teknik vasıtaları yapan insanın da, bir yaratıcısı olduğunu insan aklı zaruri olarak kabul eder.

İnsan, veya insan hayatı; ilmi bütün varlığı kuşatan, varlığını başka bir varlığa muhtaç olmayan, Allah'ın eseridir. Üzerinde yaşadığımız kâinat için de durum aynıdır.

Yukarıdaki izahımızda kısaca insanın yapısını ve yaratıcısını ilmi olarak tesbit ettik. Şimdi böyle bir yapıya malik olan insanda alkolün tesirlerini sistemli olarak inceleyebiliriz.

Alkolün tabii yapıdaki tesiri, mide, bağırsak yoluyla kana geçmesiyle başlar. Alkol vücuda yalnız sindirim yolundan girmez, solunum, deri, damar yoluyla da girer. Sindirim yolu haricindeki yollar, şahsa manyakça bir zevk vermediğinden tercih edilmez. Morfinman şahıslar, bu maddeleri bazen deri, adale, solunum yolu ile alırlar. Alkoliklerde bu şekilde alkol alındığı görülmemiştir. Bu yollarla alkol alma daha ziyade ilmi tetkikler içindir. Onun için mevzumuz dışındadır.

Alkol almak, imlen bir zehirlenmedir. Bu zehir dört devre göstererek hayatı sona erdirir.

Zehir sadece yayılma mekanizmasıyla süratle mideden kana geçer ve kısa zamanda vücudun her tarafına yayılır.

İlmi araştırmalarda alkolün vücuda girdikten 30-40 dakika sonra; emziklielerde süte, erkeklerde iki saat sonra spermaya (dölüne) geçtiği görülmüştür. Velhasıl: Dış ve iç bütün organlar, bütün dokular ve bütün salgı ve ifrazat alkolle meşbu hale gelirler.

Alkolün organlar üzerinde yapmış olduğu tesirleri şöylece sıralayabiliriz:

1. Mide üzerinde: Gastrit (mide iltihabı) ve ülser.
2. Karaciğer üzerinde: Karaciğer yetersizliği ve siroz.
3. Beyin üzerinde: Şuur bulanıklığı ve bunaklık.

4. Sinirler üzerinde: Polineurit (sinirlerin iltihabı)
5. Cinsî hücrelerde: Yetersizlik, cinsî hayatta sapıklık.
6. Hormonlar üzerinde: Yetersizlik, fonksiyonlarında gayri tabiiyet.

7. Kalp üzerinde: Kalp yetersizliğini artırır.
8. Vücut direnci üzerine: Vücudun mikroplara ve zehirlerle karşı savunması kırılır.

Bazı zavallılar vücutlarının alkole dayamlı olduğunu, kolay kolay sarhoş olmadıklarını zannederler. Buna bağlı olarak da meclislerde böbürlenerek, erkekliklerini (!) isbat etmek isterler. Halbuki erkeklikleri ellerinden çoktan gitmiştir. «...Bununla beraber evvelce alkole iyi dayananlar sonradan trauma (darbe) bulasıcı hastalıklar, frengi gibi araya giren atızalar, fazla yorgunluklar, yaş ilerlemesi neticesi tahammülsüzlük halleri gösterdikleri gibi uzun müddet alkolik olanlarda birden tahammülsüzlük meydana gelebiliyor.» (1)

Böyle bir iddianın nasıl boş, gayri ilmi bir hüsnü kuruntudan ibaret olduğunu gördükten sonra ilmi delillerin tetkikine devam edelim. «...Keyf veren zehirlerin hepsi asap (sinir) cümlesi üzerinde tesir gösterir. Tütünün, rakının, esrarın, keyfi ancak dimağın kabuğundaki hücreleri tenbih ettiği içindir. Demek ki bütün keyf verici maddeler dimağın asıl hücrelerini bozar, dejenerasansa götürür.» (2)

Bunlardan başka alkol ferdin umumî yüz görünüşünü, hatlarını da değiştirir. Ferdin alkol tesiriyle ruhi yapısı bozulunca, yüz çizgileri kabalaşır, ellerde titreme, beden faaliyetlerinde anormallik, refleks bozuklukları görülür. Artık bakışları bile başkalaşır.

Bunlardan başka alkol ferdin umumî yüz görünüşünü, hatlarını da değiştirir. Ferdin alkol tesiriyle ruhi yapısı bozulunca, yüz çizgileri kabalaşır, ellerde titreme, beden faaliyetlerinde anormallik, refleks bozuklukları görülür. Artık bakışları bile başkalaşır.

Alkol birçok defalar mevcut hastalıkları ağırlaştırdığı gibi bazı hastalıkların da ortaya çıkmasına sebep olur. Aşağıda okuyacağınız parça bunun en güzel delilini gösterir. «Zamanla cinsî iktidarsızlık başgösterir. Bu ara eski tüberküloz (verem) mihrakları varsa canlandığı gibi, şeker hastalığı kolayca meydana gelir... Evvelce sarası olanlarda bu hamleler sıklaştığı gibi hiç sarası olmayanlarda alkol yüzünden sara hamlelerinin başladığı vakidir.» (3)

Devamı 13. Sayfada

TÖS Hakkında Son Söz ve Öğretmenlerin Tarihi Vazifesi

Milletin kanı ile koruduğu dininin mukaddes emirlerini alaya alarak küçük düşürmeye çalışıyor. Aynı niyetlerle imam kılıfına sokmaya çalıştığı kötü karakterli kimselerin şahsında din adamına hücum etmeyi marifet kabul ediyor. Dinimizi ve onun mümessilleri olan imamlarla alay etmek için kendinin açıkça söyleyemediğini sözleri uydurduğu kahramanlara söyletiyor.

Söyledikleri de belli şeyler tabii:

«Ey cemaati müslimin; Bilmiş olasin ki bu dünya yalan. Bu dünya bakı değil... Cart curt, amin...» (31)

«Hepicliği onun bohyedi başısı! onlar adamı eyi işe çağırır mı? Düşünsene, biri muhtar, biri imam, biri de it! kimden yana ürür bunlar?» (32)

Fakir Baykurt ve onun hayalinde yaşayan komünizm inancının, kafalara yerleşebilmesi için doğru ve haklı olan bütün inançların yıkılıp, yokedilmesi lâzımdır. Materyalizmi milletimizin kafalarına yerleştirmekle vazifeli ajanlar, her fırsatta Allah inancına hücum ederler. Çeşitli vesileler uydurarak O'nu alaya alırlar. Fakir Baykurt'un romanlarında en çok rastlanan hususlardan birisi de budur. Her fırsatta milletin inançlarına küfürler eder, hakaretler yağdırır. Bu hareket senin iliklerine işlemişken elbette milletin dinine saygılıydı diyemezsin.

Tam bir materyalist zihniyetle Allah'ın yüce adaletini, yaratma filini alaya alıyor.

«Nedir seninle alıp veremediği tanrının? Ne biçim iş, ne biçim adalet bu?» (33)

«(Bu kızı Allah kendi yapıp yaratmış! kafa-larına havale etmemiş!...) dedi kendi kendine. Böylesini Cenaballah ancak kendisi başarabilir. Bravo doğrusu!...) dedi.» (34)

Yukarıdaki ifadeler Fakir Baykurt'un kişiliğini açıkça ortaya koyuyor.

dir. Komünistlerin anti - Amerikancı görünmeleri de buna nisbetle sahtedir. Amerikan düşmanlığını kimseye kaptırmayan, her ağzını açışta, Amerikan emperyalizminden başka bir kelime bilmeyen bu adam Amerikan parasıyla faaliyet yapmaktadır. Ve Amerikan kültürünün Türkiye'de yayılması için çalışmıştır. 1962-1963 yıllarında Amerika'da bulunmuştur.

Fakir Baykurt, Amerika'dan döndükten sonra ziyaret eden dostlarının gazebelerde yayınladığı haberler enteresandır. Bir dönme olan Ahmed Emin Yalman'ın sahibi bulunduğu Vatan gazetesi şu haberi veriyor: «Romancı FAKİR BAYKURT Amerika'dan döndü! evi öğretmenlerin uğrağı oldu. FAKİR'i özleyenler, Amerika'da neler yaptığını merak edenlerle dolup taşıyor. FAKİR BAYKURT Amerika'da bir çocuk romanı, daha doğrusu bir masal kitabı yazmış. Ankara'da da Georgetown Üniversitesinde bir görev almış. Türk — Amerikan dostluğunu destekliyor.» (36)

Dün Amerikan dostluğundan bahseden, bugün onun en büyük düşmanı görünmeye gayret eden Fakir'in dönekliği nereden geliyor? Bütün öğretmenleri düşündürmelidir. Yine Amerikan parası ile bastırıldığı «Küçük Köprü» kitabına acaba ne diyecektir?

ÖĞRETMENLERİN TEŞKİLATLANMA ZARURETİ VE TÖS

İncelememizin başında şu hususu belirtmiştik. Öğretmenlerimizin pek çoğu «sadece bir teşkilata bağlı olmak hevesiyle» TÖS'e kayıtlıdır. Bunların hiçbirisi TÖS'ün içyüzünü tam manasıyla bilememektedirler. Ve imkânlarının darlığı sebebiyle araştırma imkânını da bulamamıştır. Daha doğrusu, böyle bir teşebbüsü düşünmemiştir. Bu da öğretmenlerimizin mes'uliyetten kaçtığını ortaya koymaktadır. Milletimizin geleceği için büyük tehlike arzeden bu davranışın kaldırılması bir zarurettir.

Türkiyemiz içinde bulunduğu şartların neticesi olarak büyük hadiselerle gebedir. Milletimizi bir kâbus gibi saran buhranlar her mes'uliyet

sahebini düşündürmektedir. Beynelmilel Yahudiğin mes'ulü olduğu siyasî, iktisadî, kültürel ve ahlâkî buhranlar öğretmen kitlesini de içine almaktadır. Millet olarak bu buhranlı hayattan kurtulmanın yolu, Millî değerlere bağlı olarak yürüteceğimiz millî mücadelenin zaferi ile mümkün olacaktır. Bu mücadele, bünyesinde öğretmen, öğrenci, işçi, köylü, esnaf, memur, subay ve bütün milletimizin barındığı bir mücadeledir. Bu mücadeleyi teşkilatsız kalabalıklar değil, teşkilatlı gruplar yürütecektir. O halde bütün vatan sathında, samimi vatanseverler teşkilatlanmaya mecburdur. Öğretmen kitlesi de, milletin eğitici kadrosu olarak bu teşkilatlanışın dışında kalamaz.

Öğretmenlerimiz teşkilatlanma vazifelerini yaparlarken, göz önünde bulunduracakları hususlar önemlidir. Kimin arkasından gidecekler? Hangi ideolojinin rehberliğinde teşkilatlanacaklar? Takip edecekleri mücadele metodu ne olacak? Bunları iyice tesbit ederken, bütün dünyadaki ve Türkiye'deki buhranların mesulü hangi sistemlerdir? Bu sistemlerin kurucuları ve idarecileri kimlerdir? Takip ettikleri nihai hedef nedir? Kimleri ve nasıl kendi idealleri için kullanıyorlar? Bunların iyice bilinmesi ve tesbit edilmesi bir zarurettir.

Beynelmilel dünya politikasına yön veren kuvvetleri, Türkiye'nin dünya üzerindeki jeopolitik vaziyetini ve bugünkü buhranlarımızın baş mesulü Beynelmilel Yahudiğin politikasını bilmeden yapılan teşkilatlanış ve başlatacağımız mücadele mutlaka mağlubiyetle neticelenecektir. Veya Beynelmilel Yahudiliğin oyununa gelerek millete ihanet etmiş olacağız.

Türkiye'deki buhran ortamından istifade ile işçi, gençlik, memur kitlesi arasında pekçok teşkilatlar kurulmuştur. Görünüşte bunların hepsinin gayesi Türkiye'yi buhrandan kurtarmaktır. Bu teşkilatlar bazen samimi fakat gafil, bazen de mutlak manada satılmış ajanlar tarafından idare edilmektedir. Bu teşkilatlar arasında incelememizin konusu olan TÖS, birkaç sosyalist çıkartkan tarafından idare edilmektedir. Pekçok samimi öğretmenin istismarı ile ayakta durabilen bu teşkilat, komünizmin beşinci kol vazifesini yapmaktadır. İnsan iskeletleri üzerine inşa edilen komünizm illetini millete kurtuluş olarak takdim etmektedir. Arada bir bazı öğretmenlere yaptığı ufak maddî yardımlarla pekçok öğretmeni bünyesinde toplayabilmiştir. Neticede kendi bünyesinde meydana gelen parçalanmalarla yok olmaktan kurtulamayacaktır.

Bu arada milletini seven öğretmenlerin yapacakları en doğru ve zarurî hareket teşkilatlanma arzularını millî istikamete yönlendirmeleridir. Yukarıda saydığımız teşkilatlanmada dikkat edilecek hususları gözönünde bulundurarak teşkilatlanmalarımızdır. Hiçbir millet düşmanı kuvvetin oyununa gelmeden, milleti uyandırma faaliyetleri bir zarurettir. Öğretmen lokalleri adı altında kiralanan salonların, birer mahalle kahvesi olmaktan kurtarılması şarttır. TÖS'ün millet üzerindeki kötü tesirleri, bütün öğretmen kitlesini damgalamasına vesile olmaktadır. Türk öğretmeninin bu kötü şartlardan kurtarılması bir zarurettir. Bu vazife bütün vatansever öğretmenleri beklemektedir.

TÖS MİLLETİN PROTESTOSUNDAN KURTULAMAYACAKTIR

Asırlardır vatanımız ve milletimiz düşman aarruzlarına uğramıştır. Önceleri dışarıdan yapılan hücumlar zamanla biz arkadaşlarımızı vurmayla yönelmiştir. Düşmanlarımızın silsili çalışmalarını içimizden kiraladıkları ajanlar ayak bağı olmuştur. Bunlar her defasında ezilmişlerse de

yer yer mantar gibi türemişlerdir. Bugünün Türkiye'sinde ajanların açıkça ve en fazla faaliyet gösterdiğini görüyoruz.

Milletin hayatını ve vatanın bütünlüğünü tehlikeye düşüren bu hareketler, milletin reaksiyonuna sebep olmaktadır. Hissî şekilde de olsa, bu reaksiyonlar bazen kendilerinin de istemeyeceği neticeleri doğurmaktadır. Bugüne kadar yurdumuzun çeşitli yerlerinde vuku bulan hadiseler bunun misalidir. Millet hiç istemediği halde, işgal ettiği makama son derece hürmet duyduğu halde kendisini TÖS'cü ilân eden adamlara karşı hareketlerde bulunmuştur.

Biz arada masum öğretmenlerin ve bazı gençlerin de aynı akıbete uğrayacaklarından korkarız. Eğer komünist olmayıp da TÖS'e kayıtlı olan, onların lokaline girip çıkan, hâlâ bazı ajanlarla meslekdaşlar diyerek, arkadaşlıklarını samimi duygularla devam ettirenlere hatırlatıyoruz. TÖS'ün idarecilerinin, genel başkanın işbirliği yaptığı teşkilatların, emir aldığı yerlerin, yarım ettiği ve yardımına mazhar olduğu yuvaların ve ideallerinin sadece ve sadece millet düşmanı ve millet düşmanlığı olduğunu pek çok meslektaşlarımız anlamıştır. Konya, Yozgat, Ada pazarı, Kırklareli, Boğazlayan, Kayseri, Gaziantep, Mustafakemalpaşa ve pek çok şubelerde kitleler halinde istifa etmişlerdir. Millet yüzde yüz tasvibini kazanan bu hareketler milletin safları ile millet düşmanlarının saflarını kesinleştirmektedir. Milletin sükut ettiği her geçen gün gaflet ile millet düşmanlarının saflarında bulunan vatanseverlere bir fırsattır. Eğer düşüncebiyorsanız aklı seliminize müracaatla en kısa zamanda saflarınızı belirtmeye mecbursunuz. Zira millet, evlatlarını teslim edeceği öğretmenini böyle görmek istiyor.

SON SÖZ

TÖS bir komünist tarafından idare edilmektedir. Anti-Amerikancılığı, millettan yana olduğu ve öğretmen haklarını müdafaa ettiği veyadeceği yalandır. Müscecce komünistlere yardım etmektedir. Kuruluşunda Bulgaristan Komünist Partisinin direktiflerinin alındığı, artık bilinmektedir. TÖS, DİSK, DEV-GENÇ ve TMGT ile beraber Rusya'nın Türkiye'deki beşinci kol vazifesini yapmaktadır. Türkiye'deki ve dünyadaki Masonluğu inkârı kalkarak, masonluğun himayesinde yeşerdiğini gizlemeye çalışmaktadır. Millî ordumuza kurşun sıkan hainlerin savunması TÖS'ün avukatları tarafından yapılmaktadır. TÖS salonlarında müscecce komünistler korferans vermekte, komünist stratejileri tartışılmaktadır. TİP ile işbirliği halindedir. Hiçbir yerde milletin tasvibini kazanamamıştır. Çünkü milletin dinine, namusuna ve ahlâkına düşmandır. Genel başkan yazdığı romanlarında Peygamberimiz ve Kur'anımıza hakaret edecek kadar alçalmıştır.

Bu gerçekleri bilen, gören ve öğrenen samimi vatansever öğretmenler TÖS'ten istifa etmektedirler. Bütün samimi öğretmenlerden beklenen tarihî vazife budur. Zira biz bu hainlikle sadece TÖS yöneticilerine ithaf ederiz. TÖS'ün temelini teşkil eden öğretmen kitlesi ile yönetici kitle arasında ideolojik benzerlik yoktur. Millet için çıkarılmış olan, öğretmenlerin millete düşman olması gayri mümkün bir harekettir. İhanetleri sabit olan ajanları yalnız bırakmak her vatanseverin olduğu gibi, öğretmenlerimiz de vazifesidir. Öğretmenlerimiz bu tarihî vazifelerini vapacağına inanıyor.

- (31) Efendilik Savaşı. 1969. Sahife: 24
- (32) Tırpan 1970. Fakir Baykurt. Sah: 31.
- (33) Efendilik Savaşı 1969 Fakir Baykurt Sahife: 38
- (34) Tırpan 1970. Fakir Baykurt. Sah: 10-11.
- (35) Efendilik Savaşı 1969. Fakir Baykurt Sahife: 50.
- (36) Vatan Gazetesi. 3.11.1963
- (37) Devrimci Öğretmenlerin Savaşı, 1969 Sahife: 74

Bulgaristan'da

Uygulanıyor

Gün geçmiyor ki, Türkistan'dan, Batı Trakya'dan, Kıbrıs'tan feryat sesi gelsin. 20

Türklerle Korkunç

asrın, insanlığın, medeniyetin yüz karası olan milyonlarca Türk'ün esir olması, sağır vicdanlarda hâlâ bir şey ifade etmiyor. Kıbrıs ve Yunanistan

ALKOL

(Bastırak Sahife 11'de)

Şüphe yok ki; alkolün insan vücudu üzerindeki tesirleri çok daha derinleştirilip uzatılabilir. Fakat buna lüzum yoktur. Şurası şaşmaz bir gerçektir ki, alkol insan yaratılışına, insanın tabii yapısına aykırı zehirli bir maddedir. Bu senelerce evvel Hak'kın ortaya koyduğu, bugün ise ilmi araştırmaların doğruladığı bir gerçektir. Bunun aksini iddia eden ve isbata çalışanlar ilimden, fenden, içinde yaşadığı insanlığın ve milletin durumundan habersiz gerçek gericilerdir.

● ALKOL VE İNSANIN RUHİ (İDEOLOJİK, MANEVİ) YAPISI :

Biraz önce insanın yapısını ve yaratıcısını incelerken ruhi yapısını da ilmen tesbit etmiştik. Siyaset dilinde «ideolojik yapı», dinimizce de «manevi yapı» denen gözle görülmeyen fakat tezahürleri ile varlığı şaşmaz olan ideolojik yapının da kendine mahsus kanunları vardır. Bu kanunlara aykırı hareket etmek, insan ruhiyatında derin, tedavisi zor hattâ imkânsız hale gelen hastalıkların ortaya çıkmasına sebep olur.

Sol ideolojilerin tahrip vasıtalarından olan alkol, insan tabii yapısının zaruretleri ile çatıştığı gibi, ideolojik (ruhi) yapısının da bünyesinden doğan kanunlarla çarpışır. Çeşitli akıl hastalıklarının, cinsî sapıklıkların, neslin ve ırkın dejenerasyonunun sebebi olur.

Alkol alıp da sarhoş olan bir şahsın; yürüyüş bozukluğu, konuşma bozukluğu, dikkatini bir noktaya teksif edememesi se-rebellumun (küçük beyin-beyincik) hastalanması sonucu meydana gelen arazlardır. Şahsın ruhi dengesi bozulur, kabalaşır, haya duygusu kalmaz. Artık fert bir hayvanın bile yapamayacağı davranışları; kendisine ve karşındakilere reva görür. Ruh hastalıklarının ideolojik yapı bozukluklarının sebebi çoktur. Her ruh hastasına deli denilmez. Deli adı daha ziyade, ruhi bozukluğu kendine ve beşkasına zarar verecek derecede ileri olanlara verilir. (4) En açık ilmi delillerle görülüyor ki, alkolün yaptığı ruh hastalığı delilik sınıfına dahildir. Çünkü alkolik hem kendisine hem de vemiyyete zararlı olduğundan, ilmi açıdan delidir, akıl hastasıdır.

Şimdi alkolün yapmış olduğu ruh hastalıklarını teker teker inceleyelim. Hastalıkların ayrı ayrı inceleşine geçmeden önce «sarhoşluk ve arazları» üzerinde durmak yerinde olur.

İlmi Sağın görüşlerinin ne kadar haklı ve ilmi olduğunu göstermek için, sarhoşluğun tarifini manzaranı kıymetli ilim adamı Mazhar Osman hocamıza bırakalım: «Cinnet az çok bir sarhoşluk, bir müddet cinnetin zevkini tadıyor. İçki içenler şeydai adeta bir müddet cinnetin zevkini tadıyorlar. İçki içenler şeydai (Şaşkın, divane) birkaç saat geçirir. Bünyesine göre muvakkat manyak veya melankolik olur. İçenler arasında fazla kıskançlık alınganlık, ataklı olduğu gibi şüphe veya paranoyale teamül gösterenler de vardır... İçkinin her günkü tesiri, sarhoşluk namıyle meşhurdur. Sarhoşluk alkolün mide ve bağırsak yoluyla kana geçmesinden ve asap cümlesinin hücrelerini tenbih etmesinden sonra vaki olur. Bu levhada gelip ve mergub (istenilen sevilen) arazı keyfidir. Hasta içtikçe uyanıklık ve neşe uyar. Nefsine yavaş yavaş itimadı artar, dünya düşünceleri dağılır, her şeyi hoş görmeye başlar, coşkun ve cesur olur. Kalbini parasını cömertçe sarf eder. İçki meclisindekiler camdır, cananıdır, herkese dolu kadehler mazeler ikram eder, Şahveti artar - ki bir müddet sonra zaafa uğrar - gözünde kart bir adam bir nevcinan, acuze bir hizmetçi ayın endördü olur. Gittikçe cıvır, şarkt söyler, dans eder, meclisdekilerden boynuna sarılır, öper Ayakta duramaz, muvazenesini kaybeder, sendeleyerek sallanarak yürür, başı sersemleşir, gözleri bulanır etrafındaki eşya dönmeye başlar, lakırdısını geveler, aynı şeyi tuturur, tekrar eder durur. Nihayet kusar, sızar, kloroformla uyutulmuş gibi uyur. Arasına uyanır gibi olur, yine dalar. Hissi küntleşmiş harekete ve mukavemete kudreti olmaksızın horultularla uyur. Neden sonra büyük bir sersemlikle uyanır. Zehir çok gelipte açılmayan, ebedi uykuya dalanlarda eksik değildir. Ayılınca başı sersem, hazım borusu bozuk, vücudu kurgın bir hasta gibidir. Bu mahmurluğu geçirmek için yine kadehe sarılanlar çoktur. Bu adı sarhoşluktur.» (5)

Yukarıda anlatılanlar, içki içen normal insanlarda görülen gayri tabiiyetlerdir. Bir de neuropat, psikopat bünyeli şahıslarda içkinin gösterdiği belirtiler vardır ki bu tam bir cinnet getirmedir. Bu tip şahıslar adeta bir sara döbeti geçiriyor gibidirler. Bunlar cemiyette daha çok görülürler. Kendilerini büsbütün kaybeder, kudurmuş gibi bağırırlar, elinden kaza çıkanlar çoktur. Böylelerinin içki içmesi kendisi ve etrafı için büyük bir tehlikedir.

daki kardeşlerimiz rumlaştırmak istenirken, Çin, Rusya ve Bulgaristan'daki kardeşlerimiz de komünistleştirilmek tehli kesiyle karşı karşıya bırakılıyor.

16 Mayıs tarihli gazete haberlerine göre, Bulgaristan'da yaşayan bir milyon Türk adına konuşan Rıza Soycan kardeşi miz bakın ne diyor

«Silistre ve Tırnova vilayetlerinde yapılan bir toplantıda Türklerle meskun bölge okullarının Türkçe dersleri kaldırılmıştır

Bir yıl öncesine kadar Türkçe yayınlanan «Yeni Işık» gazetesinin yarıdan fazlası, Bulgarca olarak çıkarılmaktadır.

Türk asıllı bir üniversite mezunu ilk okula öğretmen olarak tayin edilirken Enstitü mezunu bir Bulgar, lise öğret-

menliğine verilmektedir.

Silistre, Razgrad ve Deliorman bölgesinde Türklerle, zorla isimleri değiştirilip, Bulgar isimleri taşımaları için millî kuvvetlerince köylere silahlı ve köpekli baskınlar yapılarak, kadın-erkek farkı gözetmeden dövülerek işkence edilmektedir.

Dimitrî Ravkı adlı komünist teşkilatında 15-20 yaşları arasındaki Türk kızları komünizm kurslarına tabi tutulmakta, daha sonra propaganda yapmaları istenmektedir.»

Türkiye basınının (!) olaylar karşısında sessiz kalmasını da hayretle karşılayan Rıza Soycan, Bulgar hükümetinin bu işkence ve insanlık dışı davranışlarıyla yegâne kurtuluş yolu olarak Türkiye'nin ilgileneceğini beklediklerini söylemektedir.

Yabancı Uzma nlar

Bastırak 14'de bulmuş değildir. Sonuç olarak «Jakobi Raporu» nun da doğuracağı netice bu olacaktır.

2) Meseleyi, «Toprak Reformu» na ihtiyacı var mıdır, açısından ele alacak olursak, daha değişik problemlerle karşılaşılacaktır. Mecmuamızın 63. sayısında etraflıca bahsedilenleri özetler isek, davet edilen uzmanın (!) neden Yahudi oluşu da ayrıca ortaya çıkacaktır.

a) Ziraat ekonomimiz, ihracat bakımından istatistikler ile de sabittir ki, Yahudi maliyesinin boyunduruğu altındadır.

b) Ziraat makinelerinin, tarım âlet ve ilaçlarının, gübre alım ve satımının ticareti Yahudilerin elindedir.

c) Bu yüzden, yapılan yanlış gübreleme ile tarlalarımız

taşlaşmakta, köylümüzü yeni felâketler beklemektedir.

Ve Türkiye'de topraktan aldığı mahsülünü yok flatına satmaya mecbur bir köylü kitlesi bulunduğu «toprak reformu» hiçbir şey ifade etmeyecektir.

«Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanun Tasarısı» nun 15 güne kadar TBMM'ne sevk edileceği şu günlerde, milletimizin, haysiyetli politikacılarından isteği, milletin ve onun temel olan köylümüzün hissiyatına tercüman olmalarıdır

Yahudilerin iktisadî ve malî hayatımızdaki boyunduruğu kırılmadıkça ve millî bir toprak politikası takip edilmedikçe şimdiden verilecek her karar, ileride de görüleceği gibi yanlış ve kötü neticeler doğuracaktır.

MİLLÎ KUVVETLERE

(Bastırak Sahife 5'te)

Türk devleti hiç bir zaman üç bucuk türedî isvancının boyunduruğuna girecek kadar alçalmamıştır. Çünkü devletimizin temel imanı ve fedakârlık duygularıyla coşan kanlarıyla atılmıştır. Asırlarca dünya milletleri arasında devlet olma haysiyetini şere

refiyle muhafaza eden milletimiz devletine yine sahip çıkacaktır. Fetih ordularının mirası devletimiz yıkılmayacak, şehid kanlarıyla sulanan vatanımız parçalanmayacak ve şerefli bir maziyeye sahip olan aziz milletimiz yok olmayacaktır.

SBF, ODTÜ ve DTCF

(Bastırak Sahife 10'da)

ĞİT de komünistlere patlayıcı madde etmiştir. Hadiselerde fakülte binalarının üzerinde gezinerek, gözcülük yaparak, çatılara merdiven kurarak; «Haydi yukarı, merdiveni hazırladım, devrimciler yukarı çıkın» diye devrimci eyleme katkıda bulunmak gibi marifetleri vardır.

Kendisinden yukarıda bahsettiğimiz, Ziraat Fakültesinin TİP üyesi ve ÜNAS Başkanı AZİZ EKŞİ'ye ve SUAT AKSOY'a sadece dokunup geçiyoruz.

NETİCE

İlimin adını çamurlara bulayan, ilim yuvalarının birer ihtilâl karargâhı haline gelmesine sebep olan, bu yüzden de ilim adamına en büyük saygı ve hürmeti göstermekle maruf milletimizin nezdinde beş paralık iti-

barları kalmayan bu adamların derhal ilmi hüviyetleri kaldırılmalı, üniversiteler gerçek ilim adamlarının ellerine teslim edilmelidir. Zira bu karışmış yobazların kafalarını yeniden tahir edip tornadan geçirmeye imkân yoktur. Şimdi geçmiş gelecek bütün hesapların görüleceği zamandır.

DİPNOTLAR :

- (1) Anayasaya Giriş, Sahife: 101
- (2) » » » 102
- (3) » » » 111
- (4) » » » 117
- (5) » » » 147
- (6) » » » 183
- (7) 3 Ocak 1971, Milliyet
- (8) 26 Nisan 1971, Cumhuriyet
- (9) 13 Mayıs 1971 Bizim Radyo 12.30 yayını

Bir Babanın Feryadı ve Sevim Onursal'ın Vazifesi

— (Co Existence) Barış içinde bir arada yaşama ilkesini yıllardır, milletleri uyutmak için kullanan ve bu sloganla pek çok milletin başını yiyen Komünist Rusya'nın Parti I. Sekreteri Brejnev.

Rusya Kuvvetlerini Türkistan'dan Çekebilir mi?

24. Komünist Partisi Kongresinden beri Sovyet Rusya Nato ve ABD'ne bir takım sulh (!) tekliflerinde bulunmaktadı. Son olarak da Komünist Partisi Genel Sekreteri Leonid Brejnev, 14 Mayıs'ta Tiflis'te yaptığı bir konuşmada; Avrupa'da karşılıklı kuvvet indirimi konusunda Amerika ile görüşmelere hazır olduğunu bildirmiştir.

Teklif, Amerikan Senatosunda taraftar ve muhalifler bulmakla beraber Nato ve Nixon «kuvvet indirimine» resmen karşı çıkmışlardır. Brejnev'in konuşmasından önce Demokrat Parti lideri Mike Mansfield, Amerikan Senatosuna, Avrupa'daki Amerikan kuvvetleri mevcudunun azaltılması ile ilgili bir tasarı getirmişti. Bizzat Nixon'un karşı çıktığı bu tasarı teklifi 19 Mayıs günü Amerika Birleşik Devletleri Senatosunun yaptığı toplantı sonunda reddedilmiştir. Mansfield ve Senatör Gaylord Nelson'un desteklediği teklif, ayrıca bazı senatörlerce de şiddetle tenkid edilmiştir. Meselâ Cumhuriyetçi Arizona senatörü Barry Goldwater; kuvvet indiriminin 3. dünya savaşına yol açabileceğini söyleyerek, Mike Mansfield'i «Bir senatörden gelebilecek en büyük sorumsuzluk örneği» vermekle suçlamıştır.

Bütün bunlara rağmen Amerika'nın Moskova temsilcisi yahudi Jacop Beam; Pazartesi günü Sovyet Dışişleri Bakanı Andrea Gromiko ile ön temaslarda bulunarak Brejnev'in konuşması ile ilgili ayrıntılı bilgi almıştır.

Son zamanlarda Sovyet Rusya'nın hür dünyaya savurduğu Nato ve Varşova paktlarının beraberce kaldırılması, kuvvet indirimi ve barış teklifleri hiç şüphesiz ki sahtedir. Rusya'nın «barış içinde beraberce yaşama» taktikidir.

Çekoslovakya'dan, Macaristan'dan yükselen hürriyet feryatlarını tank paletleri ile susturan bir Rusya, nasıl olur da Avrupa'dan çekilmeyi düşünebilir? Bu teklifler, Rusya'nın Çekoslovakya, Bulgaristan, Polonya ve Romanya'nın iç işlerine karışmadığı ve Doğu Almanya ile Batı Almanya'yı bir birinden ayıran «utanç duvarının» kaldırıldığı Türkistan'da milyonlarca müslüman-Türk'ün hürriyet avazelerine müsbet milyonlarca müslüman-Türk'ün hürriyet avazelerine müsbet cevap verildiği bir zamanda yapılabileseydi, belki biraz samimiyet payı kazanabilirdi.

Kald ki, R u s y a bu sayılan ülkelerden kuvvetlerini çekse dahi yerine kendisine sadakatla bağlı köleler bırakacaktır. Farklı olarak görünen hakimiyeti gizli hale gelecektir. Komünizmle şartlandırılmış beyinler tasfiye edilmedikçe ve materyalizm Avrupa'dan sürülmedikçe de bu hakimiyet şekli değişirse bile yine devam edecektir.

«Moskof'un sulhu aldatıcı, süku kudurgan, dostluğu hain, yardımı mihnetlidir» düsturunu dikkate almayan her kafa ve milletin daima kaybedeceği unutulmamalıdır.

İnsanın ve ilmin tabi olduğu kanunlara karşı çıkan komünizmin bugün devletler himayesinde oluşunun ve yayılışının elbetteki bir takım sebepleri vardır. Bu sebepler arasında da zihinlerin köleleştirilmesi, para ve kadın ile adam satın alma gibi küçük, fakat oldukça geçerli metodlar sayılabilir. Materyalist kültür bir memleketi yerleştirildikten sonra başvurulmuş bu yollar sayesinde; cinsiyet, para ve menfaat gibi zaafı bulunan insanlar, bu zaaf noktalarından yakalanarak komünizme köle haline getirilir.

Bu gerçekleri teyid eden bir açıklama geçen haftaki gazete haberleri arasında göze çarpmaktaydı. Deniz Gezmiş ile birlikte komünist halk ordusu kurmak, adam kaçırmak, banka soymak gibi çeşitli suçlardan dolayı halen Kayseri Bölge cezaevinde tutuklu bulunan Kor Koçalak'ın babası Hilmi Koçalak aynen şöyle diyor:

«Oğlum maalesef kendisinden 16 yaş büyük bir kadının esiri oldu. Sevim Onursal oğlu mu baştan çıkararak geleceği meçhul bir çıkmazın içine itti.»

Üniversitelerimizde, çantalarında doğum kontrol hapları taşıyarak Anadolu'dan gelen yüzlerce kardeşimizi baştan çıkaran komünist hücrelerde yetiştirilmiş nice fahişe tiplilere çok rastlanır. İşte masum beyinler, saf vicdanlar bu ve buna benzer adı yollarla satın alınmaktadır. Hem de bu hadiseler müsamaha görmektedir.

Son olarak İsrail Konsolosunu kaçırmaktan sanık olarak aranan Ferruh Vakıfahmedoğlunun babasının «oğlum, seni bu hale getirenlerin Allah belasını versin» şeklindeki sözlerini de hesaba katarsak; üniversitelerde, komünist hücrelerinin propagandistleri bulundugunu, bunların para, kadının v.s. gibi insanın zaafılarına

Yabancı Uzmanlar Türkiye'yi Nasıl Ve Niçin Kalkındırsınlar

19 Mayıs tarihli gazete haberlerine göre, yapılmak istenen toprak reformu konusunda bir rapor hazırlamak üzere İsveç'ten davet edilen Yahudi asıllı Dr. Erich H. Jacoby, Ankara'ya gelerek Devlet Plânlama Teşkilâtındaki çalışmalarına başlamıştır.

Jacoby, 1962 yıllarında da Türkiye'ye gelmiş ve daha o zamanlarda CHP tarafından tasarlanan toprak reformu ile ilgili olarak bir rapor hazırlamıştı. Bu rapor, şimdi Sıkıyönetim Komutanlığınca tutuklu bulunan Doğan Avcıoğlu'nun o zamanlar başyazarlığını yaptığı YÖN mecmuasında da tam olarak yayınlanmıştı. «Jakobi Raporu» iki sene sonra Bülent Ecevit'in ısrarları ile Bakanlar Kurulu'na kabul edilmiş, fakat araya giren

— İhan Selçuk ile Oktay Kurtbuke geçtiğimiz hafta Sıkıyönetim mahkemesinde yargılandılar. İhan Selçuk'un, yurt dışına kaçacağı şeklinde ihbar vardı olduğu için, mahkemece tahliye isteği reddedilmiştir.

İ. Selçuk Hakkındaki İhbar

27 ve 28 Nisan tarihlerinde İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının 2 numaralı bildirisinde belirtilen ya-saklara aykırı yazı yazmaktan suçlu olarak halen cezaevinde tutuklu bulunan Cumhuriyet Gazetesi yazarı ve aynı gazetenin yazı işleri müdürü Oktay Kurtbuke'nin duruşmaları, 28 Mayıs günü Selimiye'deki 2 numaralı askeri mahkemede başlamıştır. Hatırlanacağı üzere İhan Selçuk, adı geçen tarihlerde yazdığı yazılarında, Türk Devletinin ve Türk Silâhlı Kuvvetlerinin manevi şahsiyetini tahkir ettiği için tevkif edilmişti. Duruşmada Selçuk'un avukatları kendisinin tahliyesini taep etmişlerdir. Ancak askeri savcı; «İhan Selçuk'un yurt dışına kaçacağı yolunda ihbarlar yapıldığı» belirterek tahliyesini reddetmiştir.

Biz İhan Selçuk yurt dışına kaçarmı kaçmaz mı bilemiyoruz. Ancak şunu belirtelim ki bugüne kadar Türkiye'de suç işlemiş komünistlerin hemen hepsi yurt dışına kaçmışlardır. Yahudi dönmesi Nazım Hikmet, Rusya'ya kaçmıştır. Yine sicilli komünistlerden Mustafa Suphi ve arkadaşları Rusya'ya kaçarken Trabzon'da boğulmuşlardır. Halen yurdumuzda şehir gerillacılığını yürüten silâhlı komünist çeteleri El-Fetih adlı komünist teşkilâtında eğitim görmüşlerdir. Daha geçen hafta El-Fetih'e kaçmak isteyen bir komünist sınırda Suriye jandarmaları tarafından öldürülmüştür. Bütün bu olanlar bize şunu gösteriyor ki komünistlerin dışarıyla olan irtibatı hayli sağlamdır. Acaba aşırı solcu İhan Selçuk yurt dışına kaçarmı?

niversitelerde, komünist hücrelerinin propagandistleri bulundugunu, bunların para, kadının v.s. gibi insanın zaafılarına

hitabeden şeylerle milletin evladını yoldan çıkardığını görürüz.

Tedbir almak gerekmez mi?

Kıbrıs hadiseleri ve toprak ağalarının çoğunluğunun CHP'li oluşu yüzünden tatbik edilememiştir.

9 senelik bir ayrılıktan sonra tekrar ihtisasına (!) başvurulmuş Yahudi uzman (!) Jakob, şimdi ikinci bir rapor hazırlamaktadır. Biz meseleyi iki yönden ele alarak inceleyeceğiz.

1) 100 — 150 seneden beri Batı taklitçiliği ve Batı hayranlığı temelleri üzerine otur-

tulmuş bir politikanın takipçisi olan Türkiye, yine bir yabancıdan akıldan lütuf, ihsan ve parlak ufuklar beklemektedir. Memleketimizde yaşamamış, Anadolu insanının hayatını, Türkiye'nin şartlarını tam olarak bilmekten aciz bir uzman ancak rapor sayfalarında kalmaya mahkûm veya birkaç sene sonra değiştirilme mecburiyetinde kalan plân ve programları ileriye sürebilir. Zira bu tezimizi doğrulayan pekçok misalden birini vermek hemen mümkündür. Millî Eğitim Bakanlığımız da ilkokullar ile ilgili program hazırlarken daima yabancı devletlerin program taslaklarını temel tutmuş ve 10 — 15 sene içerisinde bu program 3 — 4 defa değişmiştir. Hâlâ da yerini

(Devamı 13'te)

Bugün canım çok sıkılıyor. Kocanın bir günü nasıl geçirdiğini bilmiyorum. Hep toz duman içerisinde kalmak, karmakarışık şeylerle meşgul olmak ne kötü şey. Bir haftalık yorgunluğumu bugün çıkaracaktım. Fakat yorgunluğumun bir kat daha arttığını hissediyorum. Yükselen apartmanlar, birbirini takip eden otomobil gürültüleri, klakson sesleri; hep, hep beni tehdit ediyor. Kafamla beraber bütün vücudum titriyor... Kollarım, bacaklarım, parmaklarım... Yıkılacak gibi oluyorum...

Sabahleyin yine işe gideceğim, yine o insafsız motor gürültüleriyle kucaklaşacaktım. Bari akşam üzeri kenar mahallelerden birine varayım. Dinlenirim, yorgunluğum belki geçer dedim. Ve oturduğum tahta sandalyeden kalktım. İlk gelen otobüse bindim.

Kocaman gökdelemler, vızıldayan sesler artık arkamda kalmıştı. Otobüs biletiçisinin son durak dediği yerde indim. Nereye geldiğimi, nerede bulunduğumu bilmiyordum. Fakat yolları, otomobilleri, hattâ insanları bile bana yabancı geldi. Daha doğru su her zaman beraber yaşadığım insanlardan farklı geldi. Sevimli, neşeli... Huzur dolu insanlar...

Taşradan gelmiş bir yabancı gibi sağuma, soluma baka baka ilerledim. Derin düşünceler ve hayaller içerisinde çok yol yürümüşüm ki, dizlerimin sızladığını hissettim. Oturmak için hemen yanımdaki mahalle kahvesine girdim.

Bu kahve küçük bir yer. İçerisindeki birkaç kırık masa da boş duruyor. Kahvenin bir köşesinde üç dört kişi bir arada oturuyor. Kahvenin ortasında asılı lüks lâmbası ortalıkta bir mektup havası meydana getiriyor.

On dakika kadar oturdum. Kahvedeki garip sessizlik devam ediyor. Kahveciyi baktım. O da köşede oturan üç - dört kişi gibi düşünceli duruyordu. Çıkık burnu, uzun kulakları, hafif uzamış sakalı, alınının üzerine dökülen ve ensesini kapatan saçları kederli halime isyan ediyor. Mânasını anlayamadığım, esrarengiz sessizlik gecenin karanlığıyla birleşiyor, şüpheli bir korku bütün kahveyi sarıyordu. Kahvecinin önündeki bardakları görmesem buranın kahve olduğundan şüphe edecektim. Bir an düşündüm. Belki de bu beldenin insanları hep böyle kederlidir dedim. Farkına varamadığım, içimden gelen bir ses odanın sükûnetini bozdu.

— «Kahveci» diye bağırdım.

Kahveci umursamayarak yüzünü bana döndü. Suratındaki ustura yarısını yeni farkettim. İri, siyah gözleriyle kahvenin dört tarafını yokladı. Kapıya baktı. Tekrar baktı ve aynı umursamazlıkla sırtını döndü. Korkuyla, heyecanla, meraklı karışık ürkek bir sesle tekrar söyledim:

— Bir çay, dedim.

Yüzüme bile dönmeden sol eliyle kaptığı bardağı bir anda doldurup hızlı adımlarla, masaların arasından zorlukla geçerek yanıma geldi. Sert bir hareketle çayı bıraktı. Ve aynı çabuklukla kıvrıla kıvrıla çay ocağının yanına gitti. Hareketleri dikkatimi çekmişti. Çayımı yudumlarken ister istemez onu da göz ucuyla takip ediyordum.

Çayımı bitirdim, boş bardağı alması için kahveciyi tekrar çağırdım. Kahvecide aynı heyecan ve aynı kor-

HİKAYE

Hristo Mabedi

kaklık...

Sessiz mahalle kahvesinin sükûneti üç kişinin içeriye girmesiyle bozulmuştu. Kapı sert bir darbeyle açıldı. Üçü de iri yarı, kahveci kılığında. Beraberlerinde içeriye dalan rüzgâr ortalığı kuru bir soğuğa boğmuştu. Kapının sesinden ürken kahveci, yüzünü ani bir refleksle kapıya çevirdi. Evet, yüzü yine somurtmuştu... İçeri giren üç yabancı seri adımlarla çay ocağına yaklaştı. İçlerinden en uzun olanı elindeki paketi kahveciye uzattı. Aralarında duymadığım fısıldaşmalar... Üçünün de, kahvecinin de korktuğu, hem de pek çok korktuğu, suçlu oldukları için korktuğu belliydi. Üç yabancı kısa bir müddet sonra ayrıldılar. Kahveci yalnız kalmıştı. Önce bana baktı. Sonra paketi elleriyle yokladı. Aşağıya, görmediğim bir yere koydu.

Artık kalkayım, diye düşündüm. Fakat bu esrarengiz kahve bana bütün yorgunluğumu unutturdu. Zihnim meşgul etmeye başladı. Saatime baktım, henüz erkendi. Köşede oturanlar hâlâ sessiz ve sakindi. Acaba onlar da konuşmaya korkuyor muydu? Arkamdaki masada oturan ihtiyar farkedememişim. Gözlüklerini taktı, iskelet halindeki parmaklarına tutuşturduğu gazetenin yazılarını sökmeye çalışıyor.

Yeniden kalkmaya yeltendim. Fakat, kapının ikinci defa açılmasıyla oturdum. Bu defa kapı yavaş açılmıştı. İçeri giren ise, genç yaşta bir delikanlıydı. Ayakkabılarının yaması, çoraplarının yırtığı, çeketindeki düğmelerin yokluğu, pantolonundaki yırtıkları kapatmaya çalışan yamalar, tipik bir kenar mahalleliyi canlandırıyor. Aynı sessizlikle yanımdaki masaya oturdu. Göğsü şişkindi. Çeketinin altında birşeyler sakladığı belliydi. Kimbilir, belki de evine akşam yemeği için aldığı sıcak ekmeği saklamıştı.

Kahveci, gürültüsüz giren misafirden habersiz, sırtı kapıya dönük duruyordu. Ben saatime baktım. Bir çay daha içeyim dedim ve ikinci defa seslendim.

— Kahveci.. bir çay daha yap..

Aynı korkaklıkla yüzünü çevirdi. Fakat bana doğru bakmasıyla yüzündeki kızarıklık, kızılığa dönmüştü. Gözleri dışarı fırlamış, çene kemikleri titriyordu. Sağıma, soluma baktım, yanımdaki yabancidan başka kahvede değişen birşey yoktu. Kahveci birkaç dakika suratıma doğru baka kaldı. Kahveye son giren ya-

bancıya baktım. Gayet vakur, son derece soğukkanlı ve ağırbaşlı oturuyordu. Kahveci bana çay yapmak üzere tekrar sırtını döndü. Yanımdaki genç yabancı aynı anda yerinden kalktı. Ağır ağır çay ocağına yaklaştı. Çay bardaklarının konduğu sehpanın önünde durdu. Elleri göğsünde kenetlenmiş olarak dimdik duruyordu. Kahveci çayını doldurmuştu. Yüzünü döndü. Karşısında o mağrur yabancı hiç konuşmadan duruyordu. Konuşmasını bekledi. Konuşmadı. Çay bardağı kahvecinin e-

sanat
ve
edebiyat

mağrur adam...

bu meşhûr manzarayı seyrettiyordu. Kahveci hâlâ titriyordu. Mağrur adam elini göğsündeki şişliğe getirdi. Sessizlik devam ediyor. Mağrur delikanlı elini göğsünden çıkardı.

— Tank.. Tank.. Tank..

Ölüm sessizliğindeki kahve üç kişinin tabanca sesiyle ayılıyordu. Hiç birimiz yerimizden sallanamadık. Mağrur adam tabancasını tekrar göğsüne yerleştirdi. Hiçbirimize bakmadan yine ağır adımlarla kahveden çıktı. Gecenin sessiz karanlıklarında kayboldu...

Aradan belki de 15 dakika geçti. Hepimiz sanki birer heykel oluvermiştik. Son bir cesaretle sandalyemden kalktım. Ve çay ocağına doğru yaklaştım. Etraf kan içinde kalmıştı. Yerdeki paket de kana boyanmıştı. Benimle birlikte diğer dilsiz kenar mahalle sakinleri de masalarından kalkmışlardı. Fakat, onlar yerde kanlar içerisinde kalan cesede doğru değil, kapıya doğru yürüyorlardı. Ben şaşkın şaşkın çıkanlara seslendim:

— Nereye gidiyorsunuz? Gelseni zel... Ne oldu!...

Çıkanlar bir an durdular. Birbirlerine baktılar. Hepsinin yüzünden huzur okunuyordu. İçlerinden birisinin:

— Yabancı, dediğini duydum.

Ben de kararımı değiştirdim. Ve acele acele önümden çıkanlara yetiştim. Doğrusu, dinlenmek üzere geldiğim bu kenar mahalle kahvesinde çok korkmuştum. Bu ölü şehirdeki sahneler beni oldukça şaşırtmıştı.

Arkamdaki masada, gazete sayfa larını karıştıran ihtiyar en arkada kalmıştı. Dışarı adımını atarken kendi kendine birşeyler mırıldanıyordu. Kulak kabarttım:

— Oh oldu! Zalim cezasını buldu!..

Mahallemiz bir kara belâdan daha kurtuldu, diyordu. Bu mânâsını anlayamadığım sözlerle ben de sevinmiştim. İçimdeki keder kahvecinin kanlarıyla boğulmuştu. «Demek ki kenar mahallelerdeki mazlumlara hi-maye eden, zalimleri cezalandıran kahramanlar da varmış» diye söyledim.

Otobüse binip geri dönmek üzere uzaklaştığım esrarengiz kahveye yeniden baktım. Girerken farkedemediğim yazılar camın üzerini âdeta kirletiyordu: «HRİSTO MABEDİ»

Otobüse binene kadar, o gece ve ondan sonraki her gece o sessiz mabedi, züppe kılıklı kahveciyi ve mağrur kahramanı düşünürken, kahvenin camındaki «HRİSTO» ve «MABET» kelimeleri beynimde ölmeyen bir kin ifadesi olarak kaldı.

Zulm İçinde Tebessüm

Zulm içinde tebessüm? acı hem de nasıl acı
Çekenler bilir bunu gardaş, çekmeyenler yabancı

Bir köşe hasında körüm, bir sokakta topalım
Kainat sağırlaşmış işitilmez feryadım

Milyonlarca inleyiş kaybediyor sesimi,
Bu ızdırap, bu çile kesiyor nefesimi

Kemikleri sızlatan; bu inilti, bu feryat
Çekilmiyor kardeşler zincirlenen bu hayat.

Buna hayat derler işte; Milletin yaşayışı,
Körler ve topalları zalimin anlayışı.

İdeolojiler kavgasından akisler

Tedhiş Hareketlerinin Tahrikçileri

Türkiye'de cereyan etmekte olan ve devletimizin varlığını tehlide yönelen komünist hareketin plânladığı banka soy- ma ve adam kaçırma hadiseleri dış basında çeşitli yorumlara yol açmaktadır. Bilhassa İsrail Konsolosunun kaçırılmasından sonra dış basın ve ajanslar sık sık Türkiye'den bahsetmeye başladılar. Yanlış değerlendirme ve haberlerin de bulunduğu bu yayınlardan, hakikat payı taşıyan bir yorumdan söz etmek istiyoruz.

Bir İngiliz gazetesi olan «Daily Telegraph» gazetesinde yayınlanan bu yorumda; Türkiye'deki vatani bölücü, devleti yıkmaya yönelen hareketlerin Kuzey, Güney ve Kuzey Batı komşularımızca desteklen- diği yazılmaktadır. Ayrıca Başbakan Nihat Erim'in de Rusya, Bulgaristan, Irak ve Suriye'yi ima yoluyla itham etti- ği ileri sürülmektedir.

Türkiye'deki komünist hareketin dışarıdan nasıl beslendi-

ğini belgelerıyla ispat etme- den önce, 20 Mayıs 1971 tarihli Cumhuriyet gazetesinde- ki yazısında Mehmet Barlas'ın bu yorumdan nasıl gocundu- ğundan bahsedelim:

— «Ya Daily Telegraph'ın yorumu?

Türkiye'deki olayların so- rumlularını dış komşularımız şeklinde göstermekle yetinmi- yor,...

Değil Daily Telegraph, kim yazarsa yazsın, Türkiye'nin komşuları ile barış ve dostluk içinde geçinmeyi esas alan dış politikası vardır ve devam e- decektir. Bunun aksini söyle- yenlere ise Dışişlerimizin en küçük bir memuru bile cevap vermeye yetkilidir.»

Türkiye'den gerilla eğitimi için kaçan komünist militanla- rın El — Fetih kamplarında yetişmesini temin eden dostu- muz (!) Suriye'dir. Doğu'yu bizden koparma hareketinin

askeri ve diplomatik destek göreceği ülkeler yine dost (!) Irak ve Suriye'nin Ho Şi Minh'e ağıt yakan yöneticileri olacak- tır.

Sık sık gazete ve radyo ha- berleriyle kamu oyuna açıklan- nan silâh ve mermi kaçakçı- lığının Romanya ve Bulgaris- tan tarafından organize edildi- ği de bilinen bir gerçektir.

Rusya adlı büyük dostumu- zun (!) ise kadirşinaslığı da- ha geçen haftaki bir açıklama ile teyid edilmiştir. El — Fe- tih'e komünist militan gönde- renin Sovyet Elçiliğinde şoför veya diplomat kisvesi altında çalışan Rus casusları olduğu bizzat Millî İstihbarat Teşkilâ- tı'mızca açıklandı.

Mehmet Barlas gibileri, bir aydan beri devam eden millî bütünlüğü koruma hareketle- rinden şok geçirmiş olacaklar ki, bildiklerini bile doğru ifa- de edemez hale geldiler Ne diyelim, Allah insanı şaşırt- masın...

Haysiyetli Dış Politikadan Beklenen

Geçen hafta içinde basına bir açıkla- mada bulunan Dışişleri Bakanı Osman Ol- cay, Türk Devletinin yürüttüğü dış politi- ka ve dış meselelerimiz hakkında etraflı bir bilgi vermiştir. Türkiye'nin iktisadi, kültürel ve askeri manada hiçbir zaman uy- du olmadığını ve bundan sonra da olma- yacağını ısrarla belirten Olcay, daha son- ra demirperde gerisi komünist ülkelerle, ABD ile ve Nato ile olan münasebetleri- mizi belirtmiş ve Kıbrıs problemi hakkın- daki görüşlerini izah etmiştir.

Kıbrıs konusuna ehemmiyetle temas eden Osman Olcay, bu zamana kadar Kıb- rıs meselesinde yapılan faaliyetlerin ve görüşmelerin hiç bir müspet netice ver- mediğini belirterek; Kıbrıs anlaşmazlığı- nın Türk — Yunan ilişkilerini menfi yol- lara sevkettiğini ifade etmiştir. Konuşma- sında ABD ve Nato ile olan münasebetle- rimize de temas eden Bakan «Nato; Batı ülkeleri ile aramızda olan bir ittifaktır. Siyaset ve güvenlik alanındaki bu ittifak, tarafların karşılıklı menfaatlerini gölgele- meyecek ve siyasi istikrarlarını zedeleme- yecek bir şekilde yürütülmektedir» demiş- tir.

Öte yandan konuşmasının komünist ülkelere ayrılan bölümünde Osman Olcay, Rusya ile dostluk münasebetlerimizin art- masını istemiştir. Ancak bu noktada mese- lenin ehemmiyeti kavranmalıdır. Bilhassa Rusya ve K. Çin ile olan münasebetleri- mizde hariciyemizin göz önünden ayırma- yacağı bir mesele vardır. O da Türkistan meselesidir. Bugün Rusya'nın ve Çin'in zulmü altında 100 milyon kardeşimiz yaşa- maktadır. Ve 100 milyonluk Müslüman — Türk âleminin yaşlı gözlerle yardım bek- lediği tek ülke hür Türkiye Devletidir. Rusya ve bilhassa Çin'le ilişkilerimizin

— Haysiyetli, bağımsız ve uydu ol- mayan dış politikanın uygulayıcısı olmasını beklediğimiz Dışişleri Ba- kanı Osman Olcay.

artmaya başladığı şu günlerde millî men- faatlerimiz ve istiklâlimiz açısından harici yemizin dikkat etmesi lâzım gelen en mü- him nokta şudur

1) Bizim K. Çin gibi bir ülkeyi tanıma- mızdan önce, Kızıl Çin Doğu Türkistan di- ye bir Türk Devletini tanımalı. Kızıl ordu- yu D. Türkistan'dan çekerek, işgal ettiği Türk topraklarını gerçek sahiplerine ter- ketmeli ve D. Türkistan'ın siyasi, iktisadi ve askeri iç işlerine müdahale etmemeli- dir.

2) Bizim Çin'le olan münasebetlerimizin seyri, Çin'in D. Türkistan meselesinde gös- tereceği reaksiyona bağlıdır.

D. Türkistan'da her Allah'ın günü kar- deşlerimiz katledilirken biz K. Çin'i tanı- rız ve dostluk münasebetlerine girersek, mil- yonlarca şehidimizin kemikleri sızlamaz mı?

Hariciyemizin bilhassa Doğu Bloku ile olan münasebetlerimizde bu durumları göz önüne getirmesi ve atacağımız adımları o- na göre tesbit etmesi millî bütünlüğümüz için lüzumlu bir temeldir. Yetkililerden bu noktalar üzerinde hassasiyetle durmaları- nı temenni ediyor ve bekliyoruz.

Dış politikada uydu olmadığımızın, bağı- mız ve haysiyetli bir politika takip ettiğİ- mizin delil bu olacaktır.

Fethin 518. Yılı Milletimize Kutlu Olsun

İçinde bulunduğumuz hafta Fetih haftasıdır. 29 Mayıs 1453 den 29 Mayıs 1971 tam 518 sene geçti. Bu 518 senede nereden nereye geldik, ne idik ne olduk? Değişen ve değis- meyen şeyler nelerdir?

İşte İstanbul fethinin bu yıldönümünde milletçe kendi- mizi hesaba çekmeye, ideallerimizi koruma hususunda ima- nımızı ve fedakârlık deremizi ölçmeye mecburuz. Geleceğİ- mizin garantisi, var olup olmayacağımızı tayin edecek şey, bu meselede alacağımız kesin kararlardır. Geçmişin zafer sayfalarıyla öğrenmek ve sadece bununla yetinmek varlığı- mızı idameye kâfi gelmeyeceği gibi, bu zaferleri bize hediye eden mübarek cedlerimizden ulvî hatirasına saygısızlıktır. Şim- di gelecek nesillere övünebilmekleri ve şu an fetih yıldö- nümü münasebetiyle duyduğumuz büyük heyecanı duyacak- ları yeni zaferler hediye teme zamanıdır. Ama biz henüz o imandan, o zafer heyecanından yoksunuz. Değil yeni zafer- ler kazanmak, eskiyi muhafaza etmek bile büyük muvaffa- kiyet. Ona söğdürmeden, onu çamurlatmadan, horlatmadan yaşatabilmek neslimizin başarısı sayılmalıdır.

Geçen sene Fethi ve Fatih'i muhteşem bir hafta ve mi- tingle anma imkânına sahiptik. Fakat, Fatih'in 1453'ün 29 Mayıs'ından ebedî zillete mahkum ettiği düşmanlar bu yıl buna fırsat bırakmadı. Fetih ordusundan miras kalan devle- timizi yıkmak için el'an şahid olduğumuz şirretliklerine de- vam ediyorlar. Aziz vatanımızı bölmek için içimizden kira- ladıkları ajanları ve usaklarıyla tahriklerini ve çirkin emel- lerini her vesileyle tekrarlıyorlar. Fatih'i zehirleyerek şehid eden Yahudi Yasef Hamo'nun zihniyeti yine hortladı. O zih- niyetin tezgâhladığı plânlar taviz verildiği ve müsamaha gös- terildiği nispette sahneye konuyor.

O günden bugüne ne düşmanın niyeti değişmiştir, ne de niyetini amel haline getirecek metodu. Değişen sadece in- saiların fizyonomileridir.

Geçmişte binbir desise ile yıkılmak istenen yine Türk Milleti, tahrip edilmek istenen de onun temiz kültürü idi. Bugün düşman tecavüzlerinin hedefi bunlardan başkası de- ğildir. Halk savaşı veriyoruz diye masum millet evlâtlarına kurşun sıkanları mehmetsiğce ateş açma hiyanetinde bulunan- lar hep aynı gayretin içindedirler. Niyetlerini suratlarından, kılık kıyafetinden ve yataklarının başucuna astıkları resim- lerden anlamak mümkün.

Ancak bu yıl bir matem havası içinde kutladığımız 29 Mayıs'ın, bütün milletçe coşkun bir heyecan içinde bay- ramlaşacağımız günler de uzak değildir. O büyük günün san- cısını çekiyoruz. Ordusuyla, milletiyle hergünkünden daha fazla kaynaşmış, birbirine güven içinde yeni zaferlerin te- mellerini atacak bir idrak seviyesine ulaşıyoruz.

Fatih'in ideolojisi üzerine yemin ederiz ki, onun miras bıraktığı devletimiz ve vatanımız üçbuçuk sergerdeye teslim edilmeyecektir.